

**Załącznik
do Uchwały Nr 12/1/10/2024
Senatu Akademii Ekonomiczno-
Humanistycznej w Warszawie
z dnia 1 października 2024 roku**

PROGRAM STUDIÓW

FILOLOGIA GERMAŃSKA

STUDIA I STOPNIA PROFIL PRAKTYCZNY

Rok akademicki rozpoczęcia cyklu kształcenia: 2024/2025

Data zatwierdzenia przez Dziekana Wydziału:
Data zatwierdzenia przez Prorektora ds. kształcenia:
Data uchwalenia przez Senat Uczelni:

25 września 2024 r.
30 września 2024 r.
1 października 2024 r.

Ogólne informacje i wskaźniki dotyczące programu studiów

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	Licencjat
Liczba semestrów konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	6
Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	180
Łączna liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	Studia stacjonarne: 2498 godz. Studia niestacjonarne: 1644 godz.
Procentowy udział liczby punktów ECTS dla każdej z dyscyplin, do których przyporządkowany jest kierunek w liczbie punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów na danym poziomie – w przypadku kierunku przyporządkowanego do więcej niż jednej dyscypliny	Językoznawstwo 55% Literaturoznawstwo 17% Nauki o kulturze i religii 28%
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	Studia stacjonarne: 96,4 (53,6%) Studia niestacjonarne: 65,8 (36,5%)
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć kształtujących umiejętności praktyczne	112 pkt. ECTS (62,2%)
Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	6 pkt. ECTS* <small>*w tym zajęcia/grupy zajęć: Podstawy komunikacji społecznej / Wprowadzenie do psychologii (DW); Przedsiębiorczość / Zarządzanie projektami (DW)</small>
Liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom lub grupom zajęć do wyboru	78 pkt. ECTS (43,8%)
Wymiar praktyk zawodowych oraz liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach tych praktyk	6 miesięcy 720 godz. 28 pkt. ECTS
Liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego – w przypadku stacjonarnych studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich	60 godz.

**Zajęcia przewidziane programem studiów w podziale na moduły kształcenia
wraz z liczbą godzin i punktów ECTS**

L.p.	Nazwa zajęć	ECTS	Liczba godzin zajęć dydaktycznych ogółem	
			Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1. Kształcenie ogólne				
1.	BHP	0	8	8
2.	Umiejętności akademickie	1	15	8
3.	Antropologia / Wprowadzenie do filozofii (DW)	5	30	16
4.	Podstawy komunikacji społecznej / Wprowadzenie do psychologii (DW)	4	30	16
5.	Zajęcia sportowo-rekreacyjne	0	60	-
Razem		10	143	48
2. Kształcenie kierunkowe				
2.1 Praktyczna nauka języka				
6.	Praktyczna nauka języka niemieckiego (leksyka i czytanie)	12	120	64
7.	Praktyczna nauka języka niemieckiego (gramatyka praktyczna)	12	120	64
8.	Praktyczna nauka języka niemieckiego (konwersacje)	8	120	64
9.	Praktyczna nauka języka niemieckiego (pisanie i stylistyka)	13	120	64
10.	Praktyczna nauka języka niemieckiego (sprawności zintegrowane)	6	60	32
11.	Język łaciński: praktyczna nauka i jego współczesne znaczenie dla filologów	3	30	16
12.	Dodatkowy język obcy (DW)	22	300	160
Razem		76	870	464
2.2. Podstawowe kształcenie filologiczne (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo)				
13.	Wprowadzenie do językoznawstwa	4	30	16
14.	Podstawy komunikacji międzykulturowej	5	60	32
15.	Gramatyka opisowa języka niemieckiego	3	30	16
16.	Fonetyka języka niemieckiego	6	75	44
17.	Problematyka społeczno-polityczna współczesnych Niemiec / Historia i kultura Niemiec (DW)	3	30	16
18.	Kulturoznawstwo	3	60	32
19.	Wprowadzenie do literaturoznawstwa	3	30	16
20.	Morfologia i składnia języka niemieckiego	3	30	16
21.	Akwizycja języków / Psycholingwistyka (DW)	3	30	16
22.	Literatura niemieckiego obszaru językowego	6	60	32
Razem		39	435	236
2.3 Moduł rozszerzający				
23.	Translatoryka / Edukacja językowa (DW) **	11	120	64
24.	Praktyka zawodowa (DW)	28	720	720
Razem		39	840	784

3. Kształcenie kontekstowe				
25.	Przedsiębiorczość / Zarządzanie projektami (DW)	3	30	16
26.	Warsztat pracy filologa: nowoczesne rozwiązania technologiczne i perspektywy zawodowe	4	60	32
27.	Ochrona własności intelektualnej i społeczna odpowiedzialność biznesu	2	30	16
28.	Metodyka przygotowania projektu	2	30	16
29.	Projekt społeczny	6	60	32
Razem		16	210	112
Razem		180	2498	1644

DW – zajęcia do wyboru

Dodatkowy język obcy do wyboru:

- język polski (wybór tego języka możliwy jedynie dla osób, dla których język polski nie jest językiem ojczystym)
- język rosyjski
- język angielski
- język włoski
- język hiszpański

(O uruchomieniu realizacji danego języka obcego decyduje liczba zapisanych studentów)

** Moduły rozszerzające (do wyboru)

L.p.	Nazwa zajęć	ECTS	Liczba godzin zajęć dydaktycznych ogółem	
			Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1. Translatoryka				
1.	Teoria i techniki przekładu	5	60	32
2.	Narzędzia technologiczne wspierające pracę tłumacza	3	30	16
3.	Tłumaczenia specjalistyczne	3	30	16
4.	Praktyka zawodowa – w zakresie translatoryki	28	720	720
Razem		39	840	784
2. Edukacja językowa				
1.	Psychologia edukacyjna i dydaktyka języków obcych	5	60	32
2.	Aspekty prawne, organizacyjne i metodyczne działalności szkół językowych	3	30	16
3.	E-learning i nauczanie zdalne: nowoczesne technologie w edukacji językowej	3	30	16
4.	Praktyka zawodowa – w zakresie edukacji językowej	28	720	720
Razem		39	840	784

Fakultatywne (nieobowiązkowe) moduły kształcenia ogólnego ***				
Semestr 1				
L.p.	Nazwa zajęć	ECTS	Liczba godzin zajęć dydaktycznych ogółem	
			Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.	Kulturowe dziedzictwo Europy	3	30	16
2.	Praktyczna nauka języka (leksyka i czytanie)	5	60	32
3.	Praktyczna nauka języka (gramatyka praktyczna)	5	60	32
4.	Praktyczna nauka języka (konwersacje)	5	60	32
5.	Praktyczna nauka języka (pisanie i stylistyka)	5	60	32
6.	Praktyczna nauka języka (umiejętności zintegrowane)	4	30	16
7.	Wprowadzenie do nauk filologicznych	3	30	16
Razem		30	330	176
Semestr 2				
L.p.	Nazwa zajęć	ECTS	Liczba godzin zajęć dydaktycznych ogółem	
			Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.	Kulturowe dziedzictwo Polski	3	30	16
2.	Praktyczna nauka języka (leksyka i czytanie)	5	60	32
3.	Praktyczna nauka języka (gramatyka praktyczna)	5	60	32
4.	Praktyczna nauka języka (konwersacje)	5	60	32
5.	Praktyczna nauka języka (pisanie i stylistyka)	5	60	32
6.	Praktyczna nauka języka (umiejętności zintegrowane)	4	30	16
7.	Podstawy gramatyki opisowej	3	30	16
Razem		30	330	176

*** Zajęcia kształcenia kulturowego i językowego, realizowane w ramach semestru lub roku wstępnego (tzw. *Foundation programme*), przeznaczone w szczególności dla cudzoziemców lub osób o niewystarczających kompetencjach w zakresie języka, w którym realizowany jest program studiów.

Zajęcia lub grupy zajęć kształtujących umiejętności praktyczne

Nazwa zajęć lub grupy zajęć	Forma/formy zajęć	Łączna liczba godzin (st. stacjonarne)	Łączna liczba godzin (st. niestacjonarne)	Liczba punktów ECTS
Praktyczna nauka języka niemieckiego (leksyka i czytanie)	Ćwiczenia	120	64	12
Praktyczna nauka języka niemieckiego (gramatyka praktyczna)	Ćwiczenia	120	64	12
Praktyczna nauka języka niemieckiego (konwersacje)	Ćwiczenia	120	64	8
Praktyczna nauka języka niemieckiego (pisanie i stylistyka)	Ćwiczenia	120	64	13
Praktyczna nauka języka niemieckiego (sprawności zintegrowane)	Konwersatorium	60	32	6
Podstawy komunikacji międzykulturowej	Warsztat	30	16	2,5
Moduł rozszerzający: Translatoryka / Edukacja językowa (DW)	Wykład, ćwiczenia, warsztat, laboratorium, konwersatorium	120	64	11
Przedsiębiorczość / Zarządzanie projektami (DW)	Warsztat	30	16	2
Praktyka zawodowa (DW)	Praktyka zawodowa	720	720	28
Warsztat pracy filologa: nowoczesne rozwiązania technologiczne i perspektywy zawodowe	Laboratorium, warsztat	60	32	4
Ochrona własności intelektualnej i społeczna odpowiedzialność biznesu	Warsztat	30	16	2
Metodyka przygotowania projektu	Konwersatorium	30	16	2
Projekt społeczny	Konwersatorium	60	32	6
Literatura niemieckiego obszaru językowego	Warsztat	30	16	2
Kulturoznawstwo	Warsztat	30	16	1,5
Razem		1680	1232	112

Zajęcia lub grupy zajęć do wyboru

Nazwa zajęć lub grupy zajęć	Forma/formy zajęć	Łączna liczba godzin (studia stacjonarne)	Łączna liczba godzin (studia niestacjonarne)	Liczba punktów ECTS
Wprowadzenie do psychologii / Podstawy komunikacji społecznej	wykład	30	16	4
Antropologia / Wprowadzenie do filozofii	wykład	30	16	5
Dodatkowy język obcy (polski, rosyjski, angielski, hiszpański, włoski)	lektorat	300	160	22
Problematyka społeczno-polityczna współczesnych Niemiec / Historia i kultura Niemiec	konwersatorium	30	16	3
Akwizycja języków / Psycholingwistyka	wykład	30	16	3
Moduł rozszerzający: Translatoryka / Edukacja językowa	wykład, ćwiczenia, warsztat, laboratorium, konwersatorium	120	64	11
Praktyka zawodowa	praktyka	720	720	28
Przedsiębiorczość / Zarządzanie projektami	warsztat	30	16	2
Razem		1290	1024	78

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Efekty uczenia się uwzględniają uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia dla poziomów 6-7 określone w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (*Dz. U. z 2016 r., poz. 64 i 1010*) oraz charakterystyki drugiego stopnia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Absolwent **studiów pierwszego stopnia** na kierunku **filologia germańska** uzyskuje kwalifikację pełną na poziomie 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Kategoria charakterystyk i efektów uczenia się	Symbol kierunkowych efektów uczenia się	Po ukończeniu studiów na kierunku FILOLOGIA GERMAŃSKA absolwent:	Odniesienie do	
			uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia PRK	charakterystyki drugiego stopnia PRK
W ZAKRESIE WIEDZY				
WIEDZA - zakres i głębina	FG_WG01	Posiada zaawansowaną wiedzę na temat podstaw dyscyplin filologicznych, ich powiązań z innymi dyscyplinami oraz różnymi dziedzinami praktyki.	P6U_W	P6S_WG
	FG_WG02	W zaawansowanym stopniu zna i rozumie strukturę języka niemieckiego na poziomach: leksykalnym, fonetycznym, morfologicznym i syntaktycznym.	P6U_W	P6S_WG
	FG_WG03	W zaawansowanym stopniu zna i rozumie gramatykę oraz leksykę wybranego dodatkowego języka obcego, posiada wiedzę na temat realioznawczych elementów kultury kraju/-ów obszaru dodatkowego języka obcego; rozumie możliwości wykorzystania tej wiedzy w praktyce zawodowej.	P6U_W	P6S_WG
	FG_WG04	W stopniu zaawansowanym zna terminologię, teorie i metodologię językoznawstwa oraz możliwości praktycznych zastosowań tej wiedzy w działalności zawodowej filologa germańskiego.	P6U_W	P6S_WG
	FG_WG05	Zna w stopniu zaawansowanym terminologię, teorie i metodologię literaturoznawstwa oraz możliwości praktycznych zastosowań tej wiedzy w działalności zawodowej filologa germańskiego.	P6U_W	P6S_WG
	FG_WG06	Posiada zaawansowaną wiedzę z zakresu literatury anglojęzycznej oraz zna możliwości jej praktycznego wykorzystania w działalności zawodowej filologa germańskiego.	P6U_W	P6S_WG
	FG_WG07	W zaawansowanym stopniu zna i rozumie teorie kulturoznawcze oraz ich znaczenie aplikacyjne dla opisu problematyki międzykulturowości, współczesnej i historycznej sytuacji społeczno-kulturowej krajów niemieckiego obszaru językowego oraz możliwości wykorzystania tej wiedzy w praktycznej działalności zawodowej.	P6U_W	P6S_WG
	FG_WG08	Posiada zaawansowaną wiedzę na temat akwizycji języka i różnorodnych uwarunkowań tego procesu oraz rozumie implikacje praktyczne wynikające z tej wiedzy dla uczenia się i nauczania języka obcego oraz posługiwania się nim.	P6U_W	P6S_WG

	FG_WG09	Posiada zaawansowaną wiedzę na temat współczesnych sposobów realizacji działalności zawodowej filologa germańskiego, w szczególności zna metodę pracy projektowej oraz nowoczesne rozwiązania technologiczne wykorzystywane w pracy filologa germańskiego.	P6U_W	P6S_WG
	FG_WG10	Posiada szczegółową wiedzę z wybranego specjalistycznego obszaru praktycznych zastosowań wiedzy filologicznej i kompetencji językowych (translatoryka, biznes lub edukacja językowa).	P6U_W	P6S_WG
	FG_WG11	Zna możliwości praktycznego zastosowania umiejętności językowych, wiedzy językoznawczej, literaturoznawczej i kulturoznawczej w wybranym specjalistycznym obszarze działalności zawodowej filologa germańskiego (translatoryce, biznesie lub edukacji językowej).	P6U_W	P6S_WG
WIEDZA - kontekst	FG_WK01	Zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji, w tym najważniejsze współczesne wyzwania krajów niemieckiego obszaru językowego oraz rolę nauk humanistycznych w ich opisie, wyjaśnianiu i rozwiązywaniu.	P6U_W	P6S_WK
	FG_WK02	Rozumie znaczenie wiedzy humanistycznej i zaawansowanych kompetencji językowych dla funkcjonowania jednostek i grup społecznych we współczesnych realiach społeczno-gospodarczo-kulturowych.	P6U_W	P6S_WK
	FG_WK03	Zna podstawowe współczesne uwarunkowania (technologiczne, biznesowe, prawne, organizacyjne, psychologiczne, etyczne) działalności w tzw. wolnych zawodach, w tym w zawodzie filologa germańskiego.	P6U_W	P6S_WK
	FG_WK04	Zna szczegółowo praktyczne uwarunkowania i kontekst pracy filologa germańskiego w wybranym specjalistycznym obszarze działalności (translatoryka, biznes lub edukacja językowa).	P6U_W	P6S_WK
	FG_WK05	Zna zasady ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego oraz rozumie istotę i znaczenie społecznej odpowiedzialności biznesu.	P6U_W	P6S_WK
	FG_WK06	Zna specyfikę przedsiębiorczości oraz możliwości praktycznej jej realizacji w wybranym obszarze działalności zawodowej filologa germańskiego (translatoryka, biznes lub edukacja językowa).	P6U_W	P6S_WK
	W ZAKRESIE UMIEJĘTNOŚCI			
UMIEJĘTNOŚCI – wykorzystanie wiedzy	FG_UW01	Potrafi poprawnie definiować i analizować różne zjawiska językowe z wykorzystaniem terminologii i metodologii językoznawczej.	P6U_U	P6S_UW
	FG_UW02	Potrafi przeprowadzić podstawową analizę tekstu literackiego z użyciem terminologii literaturoznawczej.	P6U_U	P6S_UW
	FG_UW03	Potrafi dokonać poprawnej analizy i interpretacji zjawisk społecznych i wytworów kultury wykorzystując do tego metody i narzędzia dyscyplin filologicznych.	P6U_U	P6S_UW
	FG_UW04	Potrafi identyfikować czynniki wpływające na akwizycję języka obcego i posługiwanie się nim oraz wykorzystywać tę wiedzę do wspomagania procesu nauki własnej oraz innych.	P6U_U	P6S_UW
	FG_UW05	Potrafi twórczo wykorzystać kompetencje filologiczne w wybranym specjalistycznym obszarze działalności zawodowej (translatoryce, biznesie lub edukacji językowej).	P6U_U	P6S_UW

	FG_UW06	Potrafi zaplanować i zrealizować projekt społeczny o tematyce filologicznej lub interdyscyplinarnej.	P6U_U	P6S_UW
UMIEJĘTNOŚCI – komunikowanie się	FG_UK01	Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę językoznawczą, literaturoznawczą i kulturoznawczą do formułowania i argumentowania swojego stanowiska w dyskusji/debacie, w szczególności w odniesieniu do problematyki krajów niemieckiego obszaru językowego.	P6U_U	P6S_UK
	FG_UK02	Potrafi biegle posługiwać się językiem niemieckim w zakresie zintegrowanych kompetencji mówienia, czytania, rozumienia i pisania na poziomie C1 zgodnie z wymaganiami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	P6U_U	P6S_UK
	FG_UK03	Potrafi komunikować się w mowie i w piśmie posługując się wybranym dodatkowym językiem obcym na poziomie co najmniej B2.	P6U_U	P6S_UK
	FG_UK04	Potrafi swobodnie komunikować się formułując wypowiedzi pisemne i ustne w języku niemieckim stosując zaawansowane słownictwo i specjalistyczną terminologię z wybranego obszaru działalności zawodowej (translatoryka, biznes lub edukacja językowa).	P6U_U	P6S_UK
	FG_UK05	Potrafi odpowiednio dobrać źródła informacji i właściwie wykorzystać metody i narzędzia, w tym nowoczesne rozwiązania technologiczne, na potrzeby porozumiewania się i praktycznego wykonywania pracy filologa.	P6U_U	P6S_UK
	UMIEJĘTNOŚCI – organizacja pracy	FG_UO01	Potrafi planować i organizować pracę indywidualną i w zespole realizując zadania zawodowe, w tym o charakterze projektowym.	P6U_U
FG_UO02		Potrafi efektywnie komunikować się i współpracować z innymi osobami realizując zadania zawodowe wymagające współdziałania, w tym w otoczeniu społecznym zróżnicowanym językowo i kulturowo.	P6U_U	P6S_UO
UMIEJĘTNOŚCI – uczenie się	FG_UU01	Potrafi samodzielnie zaplanować i realizować własny rozwój osobisty i zawodowy poprzez ciągłe uczenie się i pogłębianie posiadanych kompetencji filologicznych, a także stymulować innych do takiego rozwoju.	P6U_U	P6S_UU
W ZAKRESIE KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH				
KOMPETENCJE – oceny – krytyczne podejście	FG_KK01	Jest gotowy do krytycznej oceny posiadanej przez siebie wiedzy filologicznej i niefilologicznej oraz swoich umiejętności językowych.	P6U_K	P6S_KK
	FG_KK02	Ma świadomość swoich ograniczeń i granic swoich kompetencji; jest gotowy do weryfikowania swojej wiedzy w sytuacjach niepewności oraz korzystania z pomocy innych ekspertów przy wykonywaniu zadań wykraczających poza jego kompetencje.	P6U_K	P6S_KK

	FG_KK03	Uznaje znaczenie wiedzy o charakterze naukowym (filologicznej i niefilologicznej) w rozwiązywaniu problemów i realizacji zadań o charakterze praktycznym występujących w różnych obszarach działalności zawodowej filologa germańskiego.	P6U_K	P6S_KK
KOMPETE NCJE - odpowiedzia lność	FG_KO01	Docenia znaczenie nauk filologicznych oraz znajomości języków obcych dla humanizowania postępu cywilizacyjnego, przełamywania barier, uprzedzeń i stereotypów kulturowych oraz dążenia do pokojowego współistnienia różnych grup społecznych; dostrzega swoją rolę i możliwość oddziaływania w tych procesach.	P6U_K	P6S_KO
	FG_KO02	Jest gotów do inicjowania działalności i realizacji projektów na rzecz interesu publicznego, zwłaszcza w sferze szerzenia kultury językowej, wzmacniania motywacji do uczenia się języków obcych i szeroko rozumianej działalności humanizującej.	P6U_K	P6S_KO
	FG_KO03	Jest gotów do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy, w szczególności do wykonywania tzw. wolnego zawodu; jest przygotowany do założenia i prowadzenia działalności gospodarczej lub organizacji związanej z zastosowaniami praktycznymi kompetencji językowych i wiedzy filologicznej lub interdyscyplinarnej.	P6U_K	P6S_KO
	KOMPETE NCJE – rola zawodowa	FG_KR01	Zdaje sobie sprawę z odpowiedzialności zawodowej filologa germańskiego związanej z misją upowszechniania wartości takich jak tolerancja, szacunek dla odmienności językowych i kulturowych, budowanie więzi między różnymi grupami społecznymi.	P6U_K
FG_KR02		Jest wrażliwy na niekorzystne zjawiska społeczne przejawiające się w postaci dyskryminacji, szkodliwych stereotypów, uprzedzeń społecznych, w szczególności wynikających z różnic międzykulturowych; rozumie potrzebę podejmowania działań na rzecz ich korygowania.	P6U_K	P6S_KR
FG_KR03		Ujawnia wrażliwość na zasady i standardy etyki obowiązujące go przy wykonywaniu swoich czynności zawodowych; jest gotów do kierowania się nimi w sytuacjach powstawania dylematów etyczno-zawodowych w trosce o dobro innych i etos swojego zawodu.	P6U_K	P6S_KR

Objaśnienia oznaczeń:

FG	- kierunek studiów: „filologia germańska”
WG	- kategoria efektów uczenia się: „wiedza” – „zakres i głębia”
WK	- kategoria efektów uczenia się: „wiedza” – „kontekst”
UK	- kategoria efektów uczenia się: „umiejętności” – „komunikowanie się”
UO	- kategoria efektów uczenia się: „umiejętności” – „organizacja pracy”
UU	- kategoria efektów uczenia się: „umiejętności” – „uczenie się”
UW	- kategoria efektów uczenia się: „umiejętności” – „wykorzystanie wiedzy”
KK	- kategoria efektów uczenia się: „kompetencje społeczne” – „krytyczne podejście”
KO	- kategoria efektów uczenia się: „kompetencje społeczne” – „odpowiedzialność”
KR	- kategoria efektów uczenia się: „kompetencje społeczne” – „rola zawodowa”
01 i kolejne	- numery efektów uczenia się

Zajęcia lub grupy zajęć, niezależnie od formy ich prowadzenia, wraz z przypisaniem do nich efektów uczenia się i treści programowych zapewniających uzyskanie tych efektów oraz liczby punktów ECTS

1. KSZTALCENIE OGÓLNE		
Kierunkowe efekty uczenia się	BHP	ECTS: 0
FG_WG01 FG_WK03 FG_UK05 FG_KR03	Definicja i istota bezpieczeństwa i higieny pracy. Podstawowe akty prawne z zakresu BHP (Kodeks Pracy, Rozporządzenie w sprawie BHP na uczelniach, Ustawa o Ochronie Przeciwpożarowej, Rozporządzenie w sprawie ogólnych przepisów BHP, Rozporządzenie w sprawie szkolenia z zakresu BHP, Rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie). Instytucje pełniące nadzór nad przestrzeganiem przepisów BHP. Obowiązki i uprawnienia Rektora w zakresie przestrzegania zasad BHP na uczelni. Ogólne zasady BHP obowiązujące na terenie uczelni. Ogólne zasady dotyczące budynków, pomieszczeń, maszyn i urządzeń oraz wymagania, jakie powinny spełniać. Zasady wyposażenia budynków/pomieszczeń w sprzęt gaśniczy, apteczki. Zasady poruszania się w ciągach komunikacyjnych. Definicja czynników szkodliwych oraz działania optymalizujące działania czynników. Zagrożenia wypadkowe, rodzaje wypadków. Przyczyny wypadków. Podstawowe zasady ochrony przeciwpożarowej. Akty prawne w zakresie PPOŻ. Zapobieganie zagrożeniom pożarowym. Zasady postępowania w przypadku wystąpienia zagrożenia pożaru. Zasady posługiwania się sprzętem gaśniczym. Rodzaje gaśnic. Procedury ewakuacyjne. Stosowane znaki ewakuacji. Znaki bezpieczeństwa stosowane w ochronie przeciwpożarowej. Postępowanie w razie wypadku. Przepisy regulujące obowiązek udzielenia pierwszej pomocy poszkodowanemu. Podstawowe zabiegi resuscytacyjne. Pozycja boczna ustalona. Opatrywanie zranień, złamań, zwichnięć, oparzeń. Postępowanie w przypadku porażenia prądem elektrycznym. Postępowanie w przypadku zatrucia.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Umiejętności akademickie	ECTS: 1
FG_WG01 FG_WK02 FG_WK05 FG_UK05 FG_UO02 FG_UU01 FG_KR03	System edukacji w Polsce, funkcjonowanie uczelni wyższych w Polsce. Charakterystyka uczelni, struktura i pracownicy. Omówienie statutu uczelni oraz regulaminu studiów. Sposoby pozyskiwania informacji oraz komunikowania się na uczelni (w tym sporządzanie podstawowych pism, e-maili), zachowanie się na uczelni. Przygotowanie referatu, prezentacji, projektu, kazusu, eseju, pracy projektowej lub dyplomowej, w tym wyjaśnienie różnicy pomiędzy cytowaniem a bezprawnym wykorzystaniem cudzego tekstu. Dbalność o prawa autorskie i prawa pokrewne.	
1. KSZTALCENIE OGÓLNE		
Kierunkowe efekty uczenia się	Podstawy komunikacji społecznej	ECTS: 4
FG_WG01 FG_WG07 FG_WK01 FG_UO02 FG_KK02 FG_KR01	Czym jest komunikacja społeczna - teorie i podejścia w nauce o komunikacji. Komunikacja międzykulturowa - wpływ kultury na spostrzeganie rzeczywistości społecznej i sposoby komunikowania się. Komunikacja niewerbalna. Rodzaje i sposoby obrony przed wpływem społecznym. Metody manipulacji w komunikacji społecznej. Komunikacja w kryzysie i zachowania pomocowe. Reklama i komunikacja marketingowa. Wiedza o świecie społecznym i jej związek z komunikacją.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Antropologia	ECTS: 5
FG_WG01 FG_WG07 FG_WK01 FG_UO02 FG_KR01 FG_KK02	Antropologia kultury jako dyscyplina naukowa, główne szkoły i teorie antropologiczne, metoda badań terenowych, podstawowe kategorie - mit, czas, przestrzeń, symbol, rytuał, obcość. Instytucje kultury, muzea etnograficzne, ich historia, ewolucja oraz współczesność. Zarys historyczny antropologii kulturowej i etnografii, historia dyscypliny w Europie i Polsce, historia i rola muzealnictwa etnograficznego w Polsce. Podstawowe kategorie antropologiczne (kultura, waloryzacja czasu, przestrzeni, znak, symbol, rytuał), społeczne i jednostkowe wymiary kultury, zestratyfikowanie kultury polskiej, podstawowe regiony etnograficzne w Polsce, stroje w głównych obszarach regionalnych, związki antropologii i zarządzania, kultury organizacyjnej, zarządzania międzykulturowego.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Wprowadzenie do filozofii	ECTS: 5
FG_WG01 FG_WK01	Filozofia jako refleksja i wiedza o świecie. Struktura filozofii. Metoda filozofii. Cele filozofii. Gatunki wiedzy ludzkiej. Filozofia a nauka. Spory o naturę rzeczywistości (pytanie o arche, spór o substancje: monizm, dualizm,	

FG_WK02 FG_UK01 FG_UK05 FG_UU01 FG_KK01 FG_KK02	pluralizm, spór o istnienie świata: realizm - idealizm). Wielkie systemy ontologiczno-metafizyczne (Platona, Arystotelesa, św. Augustyna, św. Tomasza, Kartezjusza, Kanta, Hegla). Spór o źródła poznania: racjonalizm genetyczny (natywizm), empiryzm genetyczny, racjonalizm-irracjonalizm. Spór o metodę poznania (aprioryzm, aposterioryzm). Spór o przedmiot (granice) poznania (realizm, sceptycyzm, agnostycyzm). Wybrane koncepcje prawdy: klasyczna (arystotelesowska) koncepcja prawdy, nieklasyczne teorie prawdy. Problem absolutności i względności prawdy. Antropologia filozoficzna: problem psychofizyczny, dualizm antropologiczny (Platon, Kartezjusz), hylemorfizm Arystotelesa, chrześcijańskie koncepcje człowieka, egzystencjalistyczna wizja człowieka). Podstawowe nurty współczesnej filozofii (pozytywizm i neopozytywizm, egzystencjalizm, filozofia dialogu, personalizm, pragmatyzm i postmodernizm). Fundamentalne pytania filozofii wartości (spór o istnienie wartości, ład aksjologiczny, poznanie wartości). Kierunki i szkoły w etyce. Etyka opisowa i etyka normatywna. Zagadnienia sensu i celu życia. Filozofia społeczna. Podstawowe wartości społeczne: sprawiedliwość, równość, wolność. Wizje dobrego państwa. Wybrane zagadnienia estetyki (piękno jako idea, subiektywizacja i indywidualizacja piękna w świetle krytyki smaku, doświadczenie estetyczne, piękno natury). Filozofia języka (język jako medium i jako przedmiot poznania, natura znaczenia, użycie języka, rozumienie języka, relacja między językiem a rzeczywistością). Spór o uniwersalia. Tłumaczenie i interpretacja. Poznanie a rozumienie.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Wprowadzenie do psychologii	ECTS: 4
FG_WG01 FG_WK01 FG_WK03 FG_UO02 FG_UU01 FG_KK02 FG_KK03 FG_KR02	Wprowadzenie do nauki psychologii (główne szkoły i kierunki oraz ich porównanie). Psychologia jako dyscyplina naukowa - jej przedmiot, metody i cele. Etapy rozwoju psychicznego człowieka. Procesy spostrzegania. Procesy uwagi. Proces uczenia się i zapamiętywania. Myślenie i inteligencja. Emocje i motywacja. Język i komunikowanie się. Różnice indywidualne, temperament i osobowość. Jednostka wobec społeczności. Zaburzenia zachowania. Psychologia jako dziedzina praktyki - praktyczne zastosowania psychologii w różnych obszarach życia. Procesy poznawcze: wrażenia, percepcja, uwaga. Procesy poznawcze: pamięć, myślenie, uczenie. Emocje: typologie, funkcje, znaczenie dla życia człowieka. Motywacja: rodzaje, funkcje, znaczenie dla życia człowieka. Osobowość - teoria Wielkiej Piątki, pomiar osobowości oraz znaczenie w wyjaśnianiu zachowań człowieka. Mechanizmy wpływu społecznego: przykłady eksperymentów społecznych i możliwych zastosowań wyników tych eksperymentów. Społeczne mechanizmy agresji, stereotypizacji, wykluczenia społecznego i sposoby przeciwdziałania im. Etyczne aspekty psychologii.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Zajęcia sportowo-rekreacyjne	ECTS: 0
FG_WG01 FG_UU01 FG_KK01	Zasady bezpiecznego uczestnictwa w zajęciach sportowo-rekreacyjnych. Trening zdrowotny. Formy aktywności ruchowej przy muzyce - aerobik, TBC, joga. Ćwiczenia kształtujące sylwetkę z wykorzystaniem sprzętu fitness. Zespołowe gry sportowe - piłka nożna. Zajęcia aerobowe. Rodzaje zajęć aerobowych. Trening aerobowy i jego funkcje. Nauka i demonstracja techniki ćwiczeń. Zespołowe gry sportowe - piłka siatkowa. Tenis stołowy - nauka i doskonalenie wykonania podstawowych elementów technicznych. Elementy tańca towarzyskiego. Samba, cha-cha, rumba, salsa, jive, disco samba, rock'n'roll, walc angielski, tango, walc wiedeński, slow fox i quickstep. Zajęcia korekcyjno- kompensacyjne wsparte ćwiczeniami relaksacyjnymi. Zespołowe gry sportowe – koszykówka. Zespołowe gry sportowe - piłka ręczna. Badminton - nauka i doskonalenie podstawowych elementów technicznych. Futsal - nauka i doskonalenie techniki gry. Kształtowanie sprawności ruchowej oraz umiejętności technicznych przez gry i ćwiczenia ogólnorozwojowe.	

2. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE

2.1. PRAKTYCZNA NAUKA JĘZYKA

Kierunkowe efekty uczenia się	Praktyczna nauka języka niemieckiego (leksyka i czytanie)	ECTS: 12
FG_WG02 FG_WK02 FG_UK02 FG_UK04 FG_UK05 FG_KK03 FG_KO01	Słownictwo dotyczące biznesu i komunikacji w kontekście zawodowym. Czytanie ze zrozumieniem – podstawowe techniki wyszukiwania informacji cz. 1. Czytanie artykułów niemieckojęzycznych z prasy codziennej. Słownictwo w codziennej komunikacji: podróże i hobby. Słownictwo dotyczące nauki, oświaty i dyskursu naukowego. Czytanie ze zrozumieniem – podstawowe techniki wyszukiwania informacji cz. 2. Nauka korzystania z internetowych korpusów języka niemieckiego. Czytanie literatury naukowej w języku niemieckim w tematyce językoznawczej, psycholingwistycznej i literaturoznawczej. Słownictwo dotyczące tematyki polityki i społeczeństwa. Doskonaleni czytania ze zrozumieniem – zadania praktyczne z wykorzystaniem pytań zamkniętych typu multiple choice. Nauka korzystania z internetowych narzędzi służących do analizy leksykalnej. Techniki wyszukiwania i analizowania informacji zawartych w tekście. Słownictwo dotyczące zdrowia i medycyny. Kolokacje i wyrażenia idiomatyczne w codziennej komunikacji. Doskonalenie umiejętności czytania – czytanie tekstów anglojęzycznej literatury pięknej. Doskonalenie umiejętności czytania – czytanie i analiza raportów. Doskonaleni czytania ze zrozumieniem – zadania praktyczne z wykorzystaniem pytań otwartych.	

Kierunkowe efekty uczenia się	Praktyczna nauka języka niemieckiego (gramatyka praktyczna)	ECTS: 12
FG_WG02 FG_WK02 FG_UK02 FG_UK04 FG_UK05 FG_KK03 FG_KO01	Opanowanie wybranych struktur gramatycznych języka niemieckiego na poziomie odpowiednim dla danego etapu kształcenia akademickiego. Semestr I: Czasownik: koniugacja, czasowniki zwrotne, modalne, rozdzielnie i nierozdzielnie złożone, tryb rozkazujący, czasy przeszłe, rekcja czasownika. Rzeczownik: deklinacja, rodzajniki, liczba mnoga, synonimy, antonimy. Zaimki: osobowe, dzierżawcze, zwrotne, wskazujące, nieokreślone. Szyk wyrazów w zdaniu. Negacja. Tworzenie pytań (pytania bezpośrednie i pośrednie). II semestr: Przymiotnik-deklinacja, stopniowanie, synonimy, antonimy. Liczebnik: główny, porządkowy. Przyimki z biernikiem, celownikiem, dopełniaczem. Konstrukcje bezokolicznikowe. Zdania z anstatt ... zu / ohne ... zu.. Czas przyszły Futur I. Wybrane kolokacje czasownikowo rzeczownikowe. III semestr: Czasownik> strona bierna, czasowniki funkcyjne. Rzeczownik: rekcja rzeczownika, homonimy. Zaimki: wzajemności, względne Przydawka rozszerzona.. Przysłówki: rodzaje, rekcja. Spójniki. IV semestr: Tryb przypuszczający. Imiesłowowe równoważniki zdań. Nominalizacja. Zdania czasowe (wenn, als, während, solange, nachdem, sobald, bis, seit).. Zdania okolicznikowe przyczynny (weil, da, zumal). Zdania skutkowe (obwohl). Zdania względne Zdania celowe i okolicznikowe sposobu	
Kierunkowe efekty uczenia się	Praktyczna nauka języka niemieckiego (konwersacje)	ECTS: 8
FG_WG02 FG_WK02 FG_UK01 FG_UK02 FG_UK04 FG_UK05 FG_KK03 FG_KR01	Konwersacje dotyczące biznesu i życia zawodowego – rozmowa kwalifikacyjna, praca w zespole, rozwiązywanie konfliktów. Funkcje językowe niezbędne podczas debaty – formułowanie argumentów cz. 1. Formułowanie pytań podczas debat i prelekcji. Ćwiczenia praktyczne – komunikacja w biznesie, praca w zespole, sztuka negocjacji. Konwersacje dotyczące tematyki związanej z edukacją i nauką. Funkcje językowe niezbędne podczas debaty – formułowanie argumentów cz. 2. Formułowanie pytań podczas debat i konwersacji. Wyrażenia idiomatyczne w codziennej i zawodowej komunikacji. Konwersacje dotyczące tematyki prawa, polityki i bieżących wydarzeń. Wykorzystanie parafrazy do celów skutecznej komunikacji. Wyrażenia idiomatyczne w codziennej i zawodowej komunikacji cz. 2. Wyrażenia specjalistyczne do komunikacji w biznesie. Konwersacje dotyczące tematyki związanej z życiem w społeczeństwie i zdrowiem. Przygotowanie i wygłaszanie prezentacji dla celów zawodowych i naukowych. Wyrażenia idiomatyczne w codziennej i zawodowej komunikacji cz. 3. Korzystanie z pomocy audiowizualnych podczas wystąpień ustnych.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Praktyczna nauka języka niemieckiego (pisanie i stylistyka)	ECTS: 13
FG_WG02 FG_WK02 FG_UK01 FG_UK02 FG_UK04 FG_UK05 FG_KK03 FG_KR01	Struktura akapitu: zdanie wprowadzające, argumenty, zdanie podsumowujące. Opis jako krótka forma pisemna. Parafraza i streszczenie tekstu źródłowego. Stosowanie zaawansowanych figur i strategii retorycznych – ćwiczenia praktyczne cz. 1. Planowanie pracy pisemnej. Pisanie konspektu pracy. Definicja jako krótka forma pisemna. Stosowanie zaawansowanych figur i strategii retorycznych – ćwiczenia praktyczne cz. 2. Pisanie tekstów krytycznych: rozprawka, recenzja i inne formy tekstu polemicznego. Argumentacja w tekście krytycznym: formułowanie argumentów, polemika z kontrargumentami. Esej przyczyna-skutek i esej kontrastowy. Stosowanie zaawansowanych figur i strategii retorycznych – ćwiczenia praktyczne cz. 3. Poprawność językowa w pisaniu tekstów w języku niemieckim – unikanie typowych błędów językowych i stylistycznych. Poprawność językowa w pisaniu tekstów w języku niemieckim – (auto)korekta tekstu własnego i korekta tekstu cudzego. Parafraza i streszczenie tekstu źródłowego. Elementy i organizacja tekstu naukowego. Poprawne formułowanie hipotez i pytań badawczych. Style bibliograficzne stosowanymi w językoznawstwie i psycholingwistyce (np. APA, MLA): cytowania, literatura cytowana, przypisy, organizacja nagłówków w tekście. Przygotowanie streszczenia (abstraktu) pracy naukowej i wystąpienia konferencyjnego.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Praktyczna nauka języka niemieckiego (sprawności zintegrowane)	ECTS: 6
FG_WG02 FG_WK02 FG_UW02 FG_UW04 FG_UK01 FG_UK04 FG_KK01 FG_KK02 FG_KK03	Wiadomości z telewizji niemieckiej. Praca z materiałem źródłowym: analiza wiadomości z serwisów informacyjnych telewizji niemieckich. Dyskusja aspektów językowych serwisów informacyjnych. Dyskusja zagadnień merytorycznych poruszanych w serwisie informacyjnym. Redakcja „news”-ów informacyjnych, analiza treści i formy newsów. Rejestracja audio-video serwisu informacyjnego przygotowanego przez studentów. Dyskusja dotycząca przekazu werbalnego i niewerbalnego. Wykład akademicki. Fazy przygotowania. Poszukiwanie materiałów źródłowych. Metodyka prowadzenia wykładu. Pomoce dydaktyczne. Samodzielne przygotowanie i prezentacja próbek wykładów przygotowanych przez studentów. Informacje zwrotne. Komunikacja nieformalna. Idiomy i wyrażenia potoczne i slangowe używanie w codziennym języku niemieckim. Językowe gry symulacyjne. Komunikacja formalna. Podania i wnioski. Aplikacje o pracę. Listy motywacyjne. Listy rekomendujące. Formularze. Komunikacja poprzez media społecznościowe. Wyrażenia i zwroty stosowane w popularnych komunikatorach społecznościowych. Emotikony. Materiały wizualne i ich opisy. Rola mediów społecznościowych w życiu dzisiejszego społeczeństwa – debata. Biznes – język handlu i biznesu. Kodeks zachowania i etykieta w sytuacjach komunikacji biznesowej. Negocjacje i techniki negocjacyjne. Negocjacje – gra symulacyjna. Komunikacja prawnicza. Zawody prawnicze w Niemczech. Sądy i terminologia związana z procesami sądowymi. Pozwy. Pisma prawnicze – próbki tłumaczeń. Ubezpieczenia, roszczenia i dochodzenie roszczeń. Tłumaczenia biegłe sądowe – symulacja w sali rozpraw. Literatura, proza i poezja. Komunikacja w zakresie krytyki literackiej. Film i sztuki audiowizualne. Recenzja wybranego utworu. Poprawność polityczna. Przejawy i przykłady zjawiska. Analiza tekstów pod kątem języka poprawności politycznej. Analiza wypowiedzi polityków pod kątem poprawności politycznej. Kontestacja politycznej poprawności. Język czasopism i prasy. Kategorie czasopism i dzienników. Analiza przykładowych artykułów z różnych kategorii czasopism i dzienników. Kompozycja artykułu w stylu określonego czasopisma. YouTube – współczesna forma audiowizualnej komunikacji społecznej. Analiza językowa i	

	merytoryczna wybranych kanałów YouTube. Kanały edukacyjne. Prezentacja ulubionych kanałów studentów. Argumentowanie własnych wyborów i preferencji. Mowa nienawiści – zjawisko, jego definicje, konsekwencje, nadużycia, instrumentalizacja i polityczna poprawność. Mowa nienawiści a dozwolona krytyka – debata. Analiza przykładów mowy nienawiści z TV i z Internetu. Multikulturowość, integracja, problematyka związana z imigracją. Wewnętrzna sytuacja wielokulturowości w Niemczech i w krajach niemieckiego obszaru językowego. Zagrożenia i szanse związane z wielokulturowością. Przyszłość społeczeństw europejskich i europejskich wartości – debata. Nauka i język nauki. Analiza artykułu popularnonaukowego. Analiza i kompozycja artykułu naukowego. Korekta językowa artykułu naukowego. Kompetencje językowe a kompetencje merytoryczne w danej dyscyplinie naukowej – dyskusja. Unia Europejska. Historia i stan aktualny Unii Europejskiej – prezentacja. Struktury Unii Europejskiej. Rola Niemiec w Unii Europejskiej. Analiza i dyskusja różnych materiałów źródłowych. Świat przyszłości – przyszłość technologii, przyszłość medycyny i zdrowia, przyszłość tradycyjnych struktur społecznych, żywność przyszłości – dyskusja w małych grupach. Raport z dyskusji – prezentacja. Klimat i planeta – zmiany klimatyczne i zapobieganie im. Projektowanie kampanii społecznej z wykorzystaniem mediów społecznościowych.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Język łaciński: praktyczna nauka i jego współczesne znaczenie dla filologów	ECTS: 3
FG_WG01 FG_UW01 FG_UO03 FG_KK01 FG_KK02	Znaczenie języka łacińskiego dla struktury i leksyki nowożytnych języków europejskich. Język łaciński – oddziaływanie na języki germańskie. Odmiana rzeczownika i przymiotnika przez przypadki. Odmiana zaimków: osobowych, dzierżawczych, względnego i wskazujących przez przypadki. Użycie przyimków. Stopniowanie przymiotników i przysłówków. Odmiana czasownika przez osoby w stronie biernej i czynnej, w trybie oznajmującym i rozkazującym. Tryb łączący i jego użycie w zdaniach pojedynczych i złożonych. Specyficzne dla języka łacińskiego konstrukcje i ich użycie. Tworzenie czasu teraźniejszego, przeszłego i przyszłego. Tworzenie i użycie imiesłowów. Liczebniki. Słownictwo związane z czytaniem mapy Europy i Italii. Słownictwo związane z życiem rodzinnym, domem. Słownictwo związane ze szkołą. Słownictwo dotyczące części ciała, nazw zwierząt. Podstawy rzymskiej chronologii. Tworzenie pytań. Kultura łacińska na przestrzeni dziejów: teoria przekładu u Cycerona, św. Hieronima i Leonarda Bruniego. Oddziaływanie kultury łacińskiej i jej współczesne znaczenie. Oddziaływanie języka łacińskiego na języki germańskie.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Dodatkowy język obcy: język angielski	ECTS: 22
FG_WG03 FG_UK03 FG_UK05 FG_UO02 FG_KO01 FG_KR02	Podstawy fonetyki języka angielskiego. Główne różnice fonetyczne między odmianą brytyjską oraz amerykańską języka angielskiego. Najczęściej popełniane błędy w wymowie. Różnice leksykalne w odmianie brytyjskiej oraz amerykańskiej języka angielskiego. Przyroda: wszechświat, planeta. Ziemia, klimat i pogoda – leksyka. Przedimki nieokreślone, przedimek określony. Zaimki osobowe i dzierżawcze, zaimki zwrotne, zaimki pytające, konstrukcje pytające, zaimki liczebnikowe, zaimki względne, zaimki złożone. Fauna i flora – leksyka. Człowiek – ludzkie ciało, wiek i wygląd – leksyka Liczba mnoga rzeczowników, rzeczownik i fraza rzeczownikowa – leksyka Emocje i uczucia, osobowość – leksyka. Odzież, wizyta w sklepie odzieżowym, przymierzalnia – leksyka. Przymiotniki i przysłówki, stopniowanie, przysłówki miejsca, przysłówki częstotliwości, przysłówki czasu, przysłówki sposobu, kolejność przysłówków. Rodzina i dom – leksyka. Czynności życia codziennego – leksyka. Sklep i zakupy – leksyka. Przyimki miejsca, przyimki czasu, przyimki ruchu, inne użycia przyimków, czasownik z przyimkiem, rzeczownik z przyimkiem, miejsce przyimka w zdaniu. Różnice w zastosowaniu przyimków w brytyjskiej i amerykańskiej odmianie języka angielskiego. Żywność, przygotowanie żywności i posiłków, jedzenie poza domem – leksyka. Wykształcenie i edukacja, system szkolnictwa – leksyka. Czasownika to be, odmiana czasownika to have, czasowniki modalne, różne zastosowania czasownika to do Najważniejsze święta i obrzędy w Polsce oraz na świecie – leksyka. Struktura i zastosowanie czasów teraźniejszych: czas teraźniejszy prosty -Present Simple. Choroby i wizyta w szpitalu – leksyka. Praca, szukanie pracy, kariera i środowisko pracy – leksyka. Technologia informatyczna – leksyka Struktura i zastosowanie czasów teraźniejszych: czas teraźniejszy ciągły - Present Continuous. Czas wolny człowieka: hobby, sport, rekreacja – leksyka. Struktura i zastosowanie czasów teraźniejszych: czas Present Perfect Simple and Continuous (skutek vs akcja Życie na wsi i w mieście – leksyka. Kontrastywne, kompleksowe zastosowanie wszystkich czasów teraźniejszych języka angielskiego. Moda i aktualne trendy lifestyleowe – leksyka Aktywność w świecie wirualnym, social media – leksyka .Transport i komunikacja miejska. Prywatny środek transportu – leksyka Transport autokarowy vs kolejowy. Wady i zalety – leksyka Transport samolotowy. Podróż na lotnisko, odprawa i lot – leksyka. Struktura i zastosowanie czasów przeszłych: czas przeszły prosty - Past Simple- czasowniki regularne i nieregularne. Pobyt w hotelu - recepcja, obsługa, standard pokoju, gastronomia – leksyka. Rekreacja i zwiedzanie, atrakcje turystyczne, pilotaż i przewodnictwo - leksyka Struktura i zastosowanie czasów przeszłych: czas przeszły ciągły – Past Continuous Wypadki i zdarzenia losowe w trakcie wakacji – leksyka. Kontrastywne zastosowanie czasów przeszłych: Past Simple vs Past Continuous. Ochrona środowiska – leksyka. Największe cywilizacje świata, kultura i tradycje – leksyka. Miasta przyszłości – leksyka. Struktura i zastosowanie czasów przeszłych: czas Past Perfect. Prawo i społeczeństwa – leksyka. Kontrastywne, kompleksowe zastosowanie wszystkich czasów przeszłych języka angielskiego. Kraje, narodowości i języki – leksyka. Państwa i organizacje międzynarodowe – leksyka. Struktura i zastosowanie czasów przyszłych: czas przyszły prosty - Will + infinitive. System karny, przestępstwa – leksyka. Struktura i zastosowanie czasów przyszłych: wyrażenie "going to" - plany i przewidywanie przyszłości. Struktura i zastosowanie czasów przyszłych: zaaranżowana przyszłość -Present Continuous for future. Gospodarka i biznes. Otwieranie własnej działalności gospodarczej – leksyka. Tryby warunkowe – struktura i zastosowanie – kompleksowe zastosowanie. Przedsiębiorczość i usługi translatorskie – leksyka. Mowa zależna, strona bierna oraz konstrukcje gerundialne. Globalne problemy i światowe kryzysy – leksyka. Imiesłów czynny, imiesłów bierny – struktura i zastosowanie. Zdania czasowe, celowe, wynikowe, i pytania rozłączne. Zdania złożone - struktura i zastosowanie - kompleksowe zastosowanie spójników. Inwersja czasownika, czasowniki złożone.	

Kierunkowe efekty uczenia się	Dodatkowy język obcy: język rosyjski	ECTS: 22
FG_WG03 FG_UK03 FG_UK05 FG_UO02 FG_KO01 FG_KR02	<p>Alfabet rosyjski: pismo proste, pochyle i odręczne. Podstawy fonetyki j. rosyjskiego: dźwięki, redukcja samogłosek, akcent. Palatalizacja: miękki i twardy znak. Asymilacja fonetyczna w j. rosyjskim. Podstawy konwersacji: powitania i pożegnania, konteksty formalne i nieformalne. Przedstawianie się, opis własnej osoby, konteksty formalne i nieformalne. Opisywanie rodziny i osób trzecich. Podstawy gramatyki: rodzaj gramatyczny, podstawowa odmiana przez przypadki, czas gramatyczny. Podstawy gramatyki: zaimki osobowe, dzierżawcze, odmiana przymiotników. Zasady interpunkcji. Czas przeszły, przyszły i teraźniejszy: aspekty gramatyczne. Proste materiały medialne. Komparatywy i ich zastosowanie. Zwroty grzecznościowe do znajomych i nieznanym.</p> <p>Koniugacje w j. rosyjskim. Wymiana spółgłosek w koniugacjach. Przyimki proste i przyimki złożone. Pisownia wyrazów obcych, imion oraz nazwisk. Zegar, czas, daty i terminy. Stopniowanie przymiotników. Deklinacje. Codziennie czynności i obowiązki. Podstawowe formy pisemne, konstrukcja akapitu. Formułowanie pytań. Czasowniki nieregularne. Słuchanie: reklamy, dialogi, opowiadania. Czytanie: opisy ogłoszeń, strony uniwersyteckie, krótkie opowiadania. Opisy miejsc, domów, budynków i wyposażenia. Rodzina, członkowie rodziny. Opis cech fizycznych człowieka.</p> <p>Opis cech charakteru. Zakupy: gdzie i jak kupować? Kuchnia i jadalnia: produkty spożywcze i wyposażenie kuchni. Spotkania towarzyskie: planowanie spotkań. Restauracja: zamówienia i zwroty grzecznościowe. Profesje, umiejętności i hobby. Ogłoszenia o pracę, opisy doświadczenia i przebiegu edukacji. E-mail: poprawne formy i zwroty w poczcie elektronicznej. Opisy natury: fauna i flora. Ubiór i moda. System metryczny: długość, waga i objętość. Zaproszenia i listy, konteksty formalne i nieformalne. Tryb przypuszczający. Dialogi tematyczne w parach. Rozmowa telefoniczna. Pogoda i opisy zjawisk atmosferycznych. Podróże i turystyka. Miasta i najbliższe otoczenie. Pytanie o drogę i wskazywanie kierunku. Metody transportu: transport miejski, pociągi, samochody. Aktywność w czasie wolnym. Formułowanie zdań w trybie rozkazującym. Liczebniki: główne, zbiorowe i porządkowe. Formy skrócone przymiotników. Powszechne kolokwializmy w j. rosyjskim. Święta i okoliczności: święta w Rosji, składanie życzeń, podziękowania. Ekologia i środowisko. Sport i rekreacja. Sztuka w Rosji: muzyka i film. Wizyta w instytucjach: poczta, bank, urząd. Inne narodowości i kultury. Zdrowie, choroby i wizyta u lekarza. Części ciała. Kultura popularna w Rosji. Komputer: j. rosyjski w programach komputerowych. RUnet: kultura i język rosyjskiego Internetu. Pisanie tekstów informacyjnych. Wypracowanie: przydatne zwroty i struktura pracy. Argumentacja w j. rosyjskim. Konflikty i problemy interpersonalne. Uczucia i ekspresja emocji w zależności od kontekstu. Nauka i technika. Państwo i społeczeństwo, struktury obowiązujące w Rosji. Uniwersytet i życie studenckie. Słownictwo i terminologia rosyjska w językoznawstwie. Najwybitniejsze postacie literatury rosyjskiej.</p>	
Kierunkowe efekty uczenia się	Dodatkowy język obcy: język polski	ECTS: 22
FG_WG03 FG_UK03 FG_UK05 FG_UO02 FG_KO01 FG_KR02	<p>Alfabet i terminologia gramatyczna. Ćwiczenia fonetyczne i ortograficzne.</p> <p>Nawiązywanie kontaktu – formuły formalne i nieformalne. Przedstawianie się (imię, nazwisko, adres, numer telefonu), zdobywanie podstawowych informacji. Pytanie o samopoczucie, wyrażanie samopoczucia. Numery od 0-10. Odmiana czasowników: być, mieć, mieszkać. Zaimki osobowe. Numery od 10-100. Szczegółowa prezentacja – wiek, wygląd, cechy charakteru, narodowość, pochodzenie, język. Odmiana czasowników z grupy koniugacyjnej m, sz. Mianownik i narzędnik liczby pojedynczej rzeczowników i przymiotników. Zadawanie pytań o informację oraz rozstrzygających (Co? Kto? Czy?). Podawanie i zdobywanie informacji na temat rodziny. Słownictwo związane z rodziną. Biernik liczby pojedynczej rzeczowników i przymiotników. Wyrażanie zainteresowań i hobby. Zdobycie informacji na temat zainteresowań. Wyrażanie relacji czasowych i wyrażenia frekwencyjne. Struktury z narzędnikiem (interesować się + narzędnik) obu liczb. Czasowniki modalne. Odmiana czasowników grupy koniugacyjnej ę,isz/ysz oraz ę, esz. Zestawienie koniugacji. Rutyna dnia codziennego. Pory dnia i godziny (24-godzinny zegar). Nazwy dni tygodnia. Czasowniki ruchu (jechać/jeździć, iść/chodzić) oraz czasowniki związane z rutyną dnia. Liczebniki porządkowe 1-24. Zaimki osobowe w narzędniku i bierniku. Zakupy – nazwy sklepów, nazwy żywności, dań, potraw, napojów. Tworzenie dialogów prowadzonych w sklepie, restauracji, kiosku i innych punktach usługowych. Zamawianie stolika w restauracji, taksówki i rezerwowanie miejsca w hotelu. Zakup biletów – słownictwo związane z lotniskiem, dworcem autobusowym i kolejowym. Mianownik i biernik liczby mnogiej rzeczowników i przymiotników.</p> <p>Ilości i nazwy miar (dużo, paczka, kilogram). Negacja. Wyrażenie własności (dom koleżanki). Wyrażenia przyimkowe związane z dopełniaczem. Dopełniacz liczby pojedynczej i mnogiej rzeczowników i przymiotników. Proponowanie, przyjmowanie i odrzucanie możliwości spotkania. Wyrażanie relacji godzinowych (od, do, o). Określanie celu podróży – wyrażenia przyimkowe z dopełniaczem i biernikiem (iść do...na...). Wyrażanie relacji czasowych – czas przeszły w aspekcie niedokonanym. Czas przeszły czasowników niedokonanych. Wyrażenia czasowe, nazwy miesięcy, okoliczniki czasu. Czasowniki nieregularne w czasie przeszłym. Wyrażanie relacji czasowych – czas przyszły złożony. Czas przyszły czasowników niedokonanych. Wyrażanie życzeń i planów, okoliczniki czasu. Czasowniki modalne w czasie przyszłym. Pytanie o lokalizację – przyimki związane z lokalizacją i miejscownikiem. Miejscownik obu liczb rzeczowników i przymiotników w wyrażeniach przyimkowych określających miejsce, czas i przedmiot rozmowy. Nazwy kierunków świata, obiektów w mieście. Opisywanie drogi, podawanie instrukcji, jak dotrzeć do celu.</p> <p>Rozkład mieszkania/domu, wyposażenie mieszkania, rodzaje pomieszczeń, nazwy mebli. Wynajmowanie mieszkania. Przyimki statyczne i wyrażenia określające lokalizację z narzędnikiem, dopełniaczem i miejscownikiem. Mówienie o przeszłości. Tworzenie biografii (bez dat). Czas przeszły czasowników niedokonanych i dokonanych. Wyrażenia przyimkowe związane z relacjami czasowymi. Zasady użycia aspektów czasownika w czasie przeszłym. Opis osoby, jej wyglądu i charakteru – poszerzenie słownictwa. Porównywanie i wyrażanie opinii. Deklinacja rzeczowników i przymiotników w obu liczbach – powtórzenie poznanych form. Liczba mnoga rzeczowników i</p>	

przymiotników rodzaju męskoosobowego. Opisywanie sytuacji i przedstawianie faktów z przeszłości. Wyrażanie relacji czasowych związanych z przeszłością. Liczebniki główne i porządkowe w okolicznikach czasu – daty. Powtórzenie i utrwalenie różnicy w użyciu aspektu czasownika. Opowiadanie o planach na przyszłość – wyrażanie obaw, nadziei, życzeń. System szkolnictwa w Polsce, słownictwo związane ze szkołą, uniwersytetem i życiem studentkim. Tworzenie czasu przyszłego w aspekcie dokonanych. Zdania warunkowe ze spójnikiem jeśli / jeżeli.

Zjawiska pogodowe, opowiadanie o pogodzie. Pory roku. Nazwy części ciała i objawów choroby. Dialogi u lekarza. Zróżnicowanie między przymiotnikiem a przysłówkiem. Struktury boli mnie , bolą mnie. Stopniowanie przymiotników i przysłówków. Zaimek swój i się. Celownik obu liczb rzeczowników i przymiotników. Czasowniki wymagające celownika. Struktura zdania z celownikiem. Opowiadanie o problemach życiowych i relacjach międzyludzkich. Przyimki statyczne – powtórzenie łączliwości z rzeczownikami. Przyimki dynamiczne. Poznawanie regionów Polski i atrakcji turystycznych. Łączliwość przyimków dynamicznych z formami rzeczowników. Porównanie przyimków statycznych oraz dynamicznych. Czasowniki ruchu tworzone od czasowników iść oraz jechać. Planowanie wakacji. Dialogi na dworcu autobusowym, kolejowym, na lotnisku. Czasowniki określające sposób przemieszczania się (lecieć, płynąć, jechać). Pisanie opowiadania na temat odbytych podróży z wykorzystaniem aspektu czasownika w czasie przeszłym.

Mówienie o samopoczuciu i zdrowym trybie życia. Doradzanie i odradzanie – krótkie wypowiedzi. Wyrażanie uczuć negatywnych i pozytywnych. Tworzenie i użycie trybu rozkazującego w formie twierdzącej i przeczącej. Aspekt czasownika w trybie rozkazującym. Święta i tradycje w Polsce. Składanie życzeń i gratulacji. Wyrażanie smutku, radości, współczucia. Opowiadanie o rodzinnych i państwowych uroczystościach. Tworzenie kartek okolicznościowych. Spójniki i ich użycie w zdaniach złożonych współrzędnie i podrzędnie. Mówienie o technice i wynalazkach – opisywanie, określanie celu i przeznaczenia. Dialogi w punktach usługowych. Reklamacja i składanie skargi. Zasady tworzenia imiesłowu przymiotnikowego biernego. Zasady tworzenia i użycia strony biernej. Typy liczebników. Fleksja liczebnika i jego funkcje w zdaniu. Zależność między liczebnikiem a formami czasownika i rzeczownika w zdaniu. Dyskusja na temat konsumpcyjnego trybu życia.

Narzędnik obu liczb – różne funkcje w zdaniu. Narzędnik występujący po przyimkach. Narzędnik występujący bezpośrednio po czasownikach. Pytajniki w narzędniku w zależności od funkcji w zdaniu. Mówienie o kinie i filmach – preferencje oraz charakterystyka różnych rodzajów filmowych. Przyimki na oraz do i ich użycie w zdaniu. Różnica między czasownikami znać i wiedzieć. Funkcje biernika w zdaniu. Przyimki, po których występuje biernik. Praca w Polsce – pisanie CV i listu motywacyjnego. Słownictwo związane z różnymi miejscami pracy, rozmową kwalifikacyjną. Mówienie o marzeniach. Tryb przypuszczający. Transformacje zdaniowe z trybem przypuszczającym. Mówienie o konfliktach. Formułowanie argumentów w dyskusjach. Tworzenie krótkich przemówień. Styl formalny w tekstach oficjalnych. Wielokrotna negacja czasownika. Mówienie o egzaminach i testach. Udzielanie rad, prowadzenie rozmowy. Wyrażanie idiomatyczne.

Nieosobowe formy czasownika. Wyrażanie życzenia, oczekiwania, powinności (czasownik powinno się, powinien). Opisywanie obowiązków domowych i rodzinnych. Tworzenie zdań ze spójnikiem żeby w opozycji do że. Mowa zależna. Strona zwrotna czasownika.

Życie na wsi i życie w mieście. Struktury porównawcze i utrwalanie zasad stopniowania przymiotników i przysłówków. Tworzenie zestawień i porównań w formie tabel i ich charakterystykach. Mówienie o środkach masowego przekazu, portalach społecznościowych. Nawiazywanie kontaktu w rozmowie oraz pisanie e-maili. Wołacz obu liczb rzeczownika. Odmiana zaimków przeczących (nikt, nic, żaden) oraz pytajnych (jaki, który, czyj). Listy oficjalne i urzędowe – konstrukcje i wyrażenia typowe dla języka urzędowego. Formatowanie listów urzędowych. Pisanie przykładowych listów. Ćwiczenia ortograficzne. Zasady użycia dużych i małych liter. Pisownia nie łączna i rozdzielna. Podstawowe wiadomości o interpunkcji. Synonimia składniowa – ćwiczenia użycia różnych form rzeczowników, użycie przyimków, rekcja czasownika, formy liczebników, relacje czasowe, przestrzenne itd. Czytanie legend polskich. Podstawowe i poszerzone wiadomości na temat Polski (liczby, sąsiedzi, mniejszości etniczne). Prezentacja polskich miast oraz opowiadanie o swoich. Związki frazeologiczne z przymiotnikami pochodzącymi od nazw krajów. Zebranie i powtórzenie deklinacji zaimków osobowych. Mówienie o polskim, tradycyjnym jedzeniu. Łączenie potraw z tradycją lub świętem. Czytanie na temat kuchni świata i poszerzanie słownictwa. Aspekt czasownika w czasie przyszłym – utrwalenie umiejętności. Pisanie przepisu kulinarne przy użyciu trybu rozkazującego. Idiomy związane z jedzeniem. Mówienie o bankach i usługach. Rozmowa o polskiej walucie i ginących zawodach. Planowanie kariery zawodowej, słownictwo związane z oszczędzaniem, prowadzeniem firmy. Układanie biznesplanu. Utrwalenie przedrostków określających czasowniki ruchu. Rozszerzenie słownictwa związanego z ruchem. Związki frazeologiczne z użyciem form czasownikach jechać / iść. Czasowniki oznaczające czynność wielokrotną. Słownictwo i idiomy związane z hobby i sposobami spędzania wolnego czasu. Formy męskoosobowe i rzeczowe (niemęskoosobowe) czasownika. Nazwy czynności (rzeczowniki odczasownikowe) i ich użycie w zdaniu.

Formy bezosobowe czasownika – utrwalenie umiejętności. Zdania bezpodmiotowe we wszystkich czasach. Wyrazy pochodzące od wyrażen syntaktycznych (podmiejski, poniedziałek, Podhale). Tworzenie opowiadań z użyciem zdań bezpodmiotowych. Rodzaje wypowiedzi (współrzędne, podrzędne). Zdania współrzędnie złożone. Zebranie spójników i podział na typy (np. łączne, przeciwstawne, rozłączne). Transformacje zdań na współrzędnie złożone. Zdania podrzędnie złożone – rodzaje i spójniki. Zdania podmiotowe i przydawkowe. Nazwy wykonawców czynności. Przysłówki – zasady tworzenia nietypowych przysłówków lub wyrażen przysłówkowych (po polsku, z daleka, na gorąco). Zdania podrzędne dopełnieniowe. Zdania podrzędne okolicznikowe miejsca i czasu. Rzeczowniki i przymiotniki prefiksalne (przemily, przeciwciała). Mowa zależna i niezależna – utrwalenie i ćwiczenia rozwijające. Pisanie opowiadania i przekształcanie go na mowę zależną. Konstrukcje składniowe z użyciem form czasownikowych można, trzeba, warto, powinien. Nazwy deminutywne (zdobnienia). Utrwalenie zasad tworzenia, odmiany i użycia imiesłowów przymiotnikowych biernych. Zasady tworzenia, odmiany i użycia imiesłowów przymiotnikowych czynnych. Zasady tworzenia, odmiany i użycia imiesłowów przysłówkowych współczesnych. Zestawienie imiesłowów.

Zdania podrzędne okolicznikowe sposobu, stopnia, miary, przyczyny. Zasady tworzenia nazw miejsc (cukrownia, cukiernia, szwalnia). Zdania podrzędne okolicznikowe przyzwolenia i warunkowe. Wyrażanie kompromisów

	poprzez propozycję (byłoby dobrze, żeby...), pytanie o akceptację (czy to jest możliwe...) warunkowanie pozytywne i negatywne. Odrzucanie kompromisu. Zdania podrzędne rozwijające – zdania z użyciem zaimków względnych (co, kiedy, gdzie, który). Wypowiedź pisemna argumentacyjna – cechy charakterystyczne i stylistyka. Pisanie krótkich i długich form wypowiedzi argumentacyjnych. Opis przedmiotu i charakterystyka osoby – cechy charakterystyczne dla wypowiedzi oraz stylistyka. Pisanie dłuższych wypowiedzi w formie opisu i charakterystyki. Redagowanie krótkich wypowiedzi pisemnych – zaproszenie, nota biograficzna, podziękowania, slogan reklamowy. Cechy charakterystyczne tekstów i stylistyka. Zasady przygotowywania wypowiedzi ustnych. Stylistyka monologów i dłuższych wypowiedzi ustnych. Przygotowywanie krótkich prezentacji na wybrany temat i ustny komentarz.	
2.2. PODSTAWOWE KSZTAŁCENIE FILOLOGICZNE (JĘZYKOZNAWSTWO, LITERATUROZNAWSTWO, KULTUROZNAWSTWO)		
Kierunkowe efekty uczenia się	Wprowadzenie do językoznawstwa	ECTS: 4
FG_WG04 FG_UW01 FG_UK01 FG_KK03	Podstawowe założenia językoznawstwa w ujęciu synchronicznym. Język jako system i narzędzie komunikacji. Językoznawstwo jako dziedzina badań naukowych, jej przedmiot i zadania. Podstawowe kierunki, prądy i metody badań językoznawczych. Podsystemy językowe, ich jednostki i opis. Odmiany językowe i krótki zarys historii języka niemieckiego. Zagadnienia językoznawstwa stosowanego w zarysie. Powiązania wybranych kierunków i metod językoznawczych z metodami nauczania języków obcych. Funkcjonowanie języka w społeczeństwie. Opis językowy a translatoryka. Szkoły współczesnego językoznawstwa od strukturalizmu do koncepcji kognitywistycznych. Strukturalizm Ferdinanda de Saussure i jego ujęcie języka jako dwuklasowego systemu znaków (system a jego użycie: langue vs. parole; kod a jego użycie). Cechy istotne języka naturalnego i jego specyfika na tle innych systemów komunikacyjnych: konwencjonalność, problem foniczności, podwójne rozczłonkowanie. dwuklasowość i tekstotwórczość, uniwersalność, abstrakcyjność, polisemiczność, przemienność, zdalność, transmisja kulturowa. Funkcje języka i wypowiedzi: funkcje języka w ujęciu Jakobsona a funkcje tekstów i wypowiedzi, funkcje języka jako zjawiska społecznego. Elementy językoznawstwa porównawczego i indoeuropejskiego, typologia językowa, relatywizm językowy i uniwersalia językowe. Wariantywność w ujęciu synchronicznym: odmiany i style języka. Elementy pragmatyki, akty mowy, struktura aktu komunikacji. Możliwości zastosowanie językoznawstwa w praktycznej pracy filologicznej przy wykorzystaniu współczesnej technologii (korpusy językowe, translatory, bazy danych, wyszukiwarki).	
Kierunkowe efekty uczenia się	Podstawy komunikacji międzykulturowej	ECTS: 5
FG_WG07 FG_WK01 FG_UW03 FG_UK01 FG_UO02 FG_KO01 FG_KR01 FG_KR02	Kultura, komunikacja, międzykulturowość - podstawowe pojęcia. Komunikacja międzykulturowa w historii. Etnocentryzm, stereotypy, uprzedzenia: Ten Inny. Totalitaryzmy, etnicyzmy, nacjonalizmy. Konflikty międzykulturowe. Komunikacja werbalna, niewerbalna. Emocje w kulturach. Komunikowanie emocji. Charakterystyka kręgów kulturowych. Komunikacja międzykulturowa a religie świata. Globalizacja. Turystyka, edukacja, międzykulturowość. Zderzenie cywilizacji. Sylwetka naukowa Edwarda Halla, twórcy komunikacji międzykulturowej. Teoria ukrytych wymiarów kultury Geerta i Gerta Hofstede. Koncepcja zderzenia cywilizacji Samuela Huntingtona. Stopnie dystansu władzy: niski i wysoki. Kultury kolektywistyczne a kultury indywidualistyczne. Kobiecość i męskość w kulturze. Teza Sapira-Whorfa i jej znaczenie dla komunikacji międzykulturowej.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Gramatyka opisowa języka niemieckiego	ECTS: 3
FG_WG02 FG_WG04 FG_UW01 FG_UK01 FG_KK01 FG_KK03	Kurs obejmuje materiał z zakresu morfologii i składni języka niemieckiego. Część morfologiczna kursu obejmuje omówienie poszczególnych części mowy takich jak m.in. czasownik, rzeczownik, przymiotnik, zaimek. Następnie zaprezentowane zostaną zagadnienia składniowe, w tym kwestie typologii i struktury zdań. Na początku omówione zostaną struktury zdania prostego, typy szyków wyrazów, pozycja poszczególnych części zdań. Następnie omówione zostaną struktury zdań współrzędnych oraz budowa zdania złożonego, składnikowość i hierarchiczność struktur składniowych, najważniejsze transformacje syntaktyczne, tj. nominalizacja i werbalizacja. Po zakończeniu nauki student będzie posiadać podstawową wiedzę o strukturze języka niemieckiego, jego morfologii i składni. Zdobędzie umiejętność analizy, opisu i klasyfikacji składniowych struktur języka niemieckiego. Będzie potrafił rozróżniać i definiować elementy składowe analizowanego języka na płaszczyźnie morfologii i składni.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Fonetyka języka niemieckiego	ECTS: 6
FG_WG02 FG_WG04 FG_UW01 FG_UK01 FG_KK01 FG_KK03	Założeniem kursu jest przekazanie wiedzy teoretycznej wraz z jej praktycznym zastosowaniem, w celu podniesienia sprawności fonetycznej, a także komunikatywnej. Problemem wyjściowym będą zagadnienia różnic prozodycznych i ich wpływ na realizację segmentów fonetycznych. W związku z tym omówione zostaną: charakter akcentu centralizującego, grupy akcentowe wraz z intonemami. Następnie przedstawiona zostanie sylaba jako jednostka pośrednia, jej budowa i wpływ na cechy jakościowe i ilościowe samogłosek niemieckich. W sposób asekuracyjny wprowadzone zostaną zasady transkrypcji ortoepicznej oraz zasady korzystania ze słownika wymowy DAWB i z bazy danych DAD. W ramach omawianych segmentów, które w szczególności mogą zaburzyć komunikację, wprowadzone zostaną terminy fonologiczne i fonetyczne, istotne dla eksplikacji różnic systemowych. Należą do nich	

	m. in.: fonem, fon, allofon swobodny i kombinatoryjny, cecha dystynktywna, standard, fonostyl, grupa akcentowa, sylaba, fonotaktyka, onset, nukleus, coda etc. W przypadku sylab słabych, pozbawionych energii artykulacyjnej uwaga poświęcona będzie różnym procesom artykulacyjnych jak elizja, asymilacja czy desonoryzacja wygłosu sylab. Wprowadzone zostaną elementy zróżnicowania fonostylistycznego niemieckiego standardowej. W przypadku segmentów spółgłoskowych zaprezentowane zostaną interaktywne przekroje i wynikające z nich próby klasyfikacji systemowej konsonantyżmu niemieckiego.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Problematyka społeczno-polityczna współczesnych Niemiec	ECTS: 3
FG_WG07 FG_WK01 FG_UW03 FG_UK01 FG_UO02 FG_KO01 FG_KR01 FG_KR02	Niemiecki model społecznej gospodarki rynkowej – rola państwa. Kierunek ordoliberalny a liberalizm żywiolowy. Współczesna sytuacja gospodarcza Niemiec, pozycja w Europie i na świecie, wspieranie eksportu, import usług. Innowacyjność gospodarki niemieckiej, działalność patentowa. Zasoby ludzkie i kapitał ludzki Niemiec, struktura wiekowa społeczeństwa, mniejszości narodowe i cudzoziemcy, wskaźniki bezrobocia. Przyszłość gospodarki niemieckiej. Ustrój polityczny Niemiec. System kanclersko-parlamentarny. Federalizm. Władza federalna, Parlament Federalny (Bundestag), uprawnienia Bundestagu, system wyborczy. Kraje związkowe (landy) i ich rządy i parlamenty. Konstytucja (Grundgesetz). Zasada federalizmu, państwa socjalnego, demokratyzmu, podziału władz i samorządności. Partie polityczne w Niemczech, partie parlamentarne i pozaparlamentarne. System szkolnictwa w Niemczech, regulacje krajów związkowych, struktura systemu szkolnictwa w Niemczech, struktura systemu szkolnictwa wyższego w Niemczech, uniwersytety, studenci, ścieżki kariery akademickiej, ciała pośrednie, doradczycy i konsultacyjne, finansowanie, aktualne debaty. Kryzys migracyjny w Niemczech, przyczyny, sytuacja migrantów, polityka integracyjna, reakcja niemieckiego społeczeństwa na sytuację migrantów, reakcja mediów na sytuację migrantów, niemiecka polityka wobec migrantów, skutki kryzysu migracyjnego.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Historia i kultura Niemiec	ECTS: 3
FG_WG07 FG_WK01 FG_UW03 FG_UK01 FG_UO02 FG_KO01 FG_KR01 FG_KR02	Przegląd najważniejszych wydarzeń w historii Niemiec od czasów starożytnych poprzedzających uformowanie się narodu niemieckiego do współczesności. Omówione będą w szczególności następujące zagadnienia: Germanie w starożytności, państwo Franków, Święte Cesarstwo Rzymskie Narodu Niemieckiego (dynastie, spór o inwestyturę, konflikt cesarstwa z kościołem, Złota Bulla, początki władzy Habsburgów, początki państwowości Szwajcarii), Hanza, państwo krzyżackie, reformacja i wojny religijne (Wojna Trzydziestoletnia), absolutyzm, powstanie w wzrost znaczenia Prus (wojny śląskie, Wojna Siedmioletnia, absolutyzm oświecony), wojny napoleońskie (rozwiązanie Rzeszy, Kongres Wiedeński) Związek Reński, Związek Państw Niemieckich, Wiosna Ludów, zjednoczenie Niemiec przez Prusy, Austro-Węgry, I Wojna Światowa, Republika Weimarska, III Rzesza, II Wojna Światowa, podział Niemiec i zimna wojna, ponowne zjednoczenie. Elementy kulturoznawstwa niemieckiego: Kraje niemieckiego obszaru językowego – podobieństwa i odrębności. Niemieckie symbole narodowe. Ustrój polityczny i administracyjny Niemiec, Austrii, Szwajcarii. Charakterystyka geograficzna krajów niemieckiego obszaru językowego. Znaczenie i rola Niemiec w UE. Religie w krajach niemieckiego obszaru językowego. Tożsamość narodowa, imigracja, skrajne ruchy społeczno-polityczne, rasizm. Skutki kulturowe II Wojny Światowej, reakcje wobec nazizmu i holocaustu. Kryzys migracyjny. Zagrożenie terrorystyczne. Życie codzienne, święta, rozrywki. Rola humanistyki i filologów w łagodzeniu napięć i konfliktów społecznych oraz budowaniu pozytywnych więzi międzykulturowych.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Wprowadzenie do literaturoznawstwa	ECTS: 3
FG_WG05 FG_WG11 FG_UW02 FG_UK01 FG_KK03 FG_KO01 FG_KR02	Wprowadzenie do nauki o literaturze. Działy literaturoznawstwa. Przedmiotem badań i metody literaturoznawstwa. Literaturoznawstwo na tle semiotyki i ogólnej teorii kultury. Wyznaczniki literatury, jej cechy swoiste, sztuki pokrewne. Główne elementy struktury dzieła literackiego. Rodzaje i gatunki literackie, wyznaczniki rodzajowe i podstawowe gatunki liryki, epiki i dramatu, stylistyka i semantyka wypowiedzi literackiej w perspektywie językoznawczej i literaturoznawczej. Teorie funkcji języka ze szczególnym uwzględnieniem funkcji poetyckiej, magicznej oraz perswazyjnej. Pojęcie stylu i klasyfikacja stylów. Środki stylistyczne: fonetyczne, leksykalne, morfologiczne, składniowe i semantyczne. Poezja. Podstawy wersologii: rytmika, strofika, wybrane systemy wersyfikacyjne, tropy poetyckie – metafora, metonimia, synekdocha. elementy metryki porównawczej. Elementy procesu historycznoliterackiego. Genologia. Analiza literaturoznawcza wybranych utworów z zakresu literatury niemieckiej. Praktyczne możliwości wykorzystania wiedzy literaturoznawczej w różnych obszarach pracy zawodowej filologa.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Morfologia i składnia języka niemieckiego	ECTS: 3
FG_WG02 FG_WG04 FG_UW01 FG_UK01 FG_KK01 FG_KK03	Kurs ma na celu zaznajomienie studentów z morfologią i składnią języka niemieckiego na poziomie odpowiednim dla danego etapu kształcenia akademickiego. W zakresie morfologii omówione zostaną: morfem, klasyfikacja morfemów ze względu na ich funkcje w systemie, struktura wyrazu, fleksja, derywacja, konwersja, typy kompozycji, analiza morfemiczna i morfologiczna wyrazu, inne procesy słowotwórcze. W zakresie składni omówione zostaną zdania podrzędnie złożone i wielokrotnie złożone. Przedstawione zostaną alternatywne formy imiesłowowe oraz nominalizacje. Zajęcia będą miały charakter seminaryjny z zastosowaniem ćwiczeń praktycznych, poszerzających zasoby leksykalne studentów w odniesieniu do ćwiczonych struktur morfologiczno-syntaktycznych.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Akwizycja języków	ECTS: 3

uczenia się		
FG_WG08 FG_WK04 FG_UW04 FG_UU01 FG_KO01 FG_KR02	Język jako przedmiot badań: podstawowe pojęcia i metody badań nad przyswajaniem języka. Produkcja i percepcja mowy. Rozwój języka pierwszego (ojczystego) w zakresie słownika. Architektura słownika umysłowego. Etapy rozwoju składniowego w języku pierwszym. Gramatyka uniwersalna. Przyswajanie fonetyki – model magnesu języka ojczystego (P. Kuhl). Podstawy neuro-lingwistyki języka pierwszego i drugiego (obcego). Okres krytyczny dla przyswajania języków – pytania i kontrowersje. Specyfika uczenia się języka drugiego– rozwój składniowy, leksykalny i fonetyczny. Teorie uczenia się i akwizycji języka drugiego (Krashen, Ullman, Bley-Vroman). Wprowadzenie do metodologii nauczania języka obcego – podstawowe pojęcia. Uczenie się świadome (explicite) i nieświadome (implicite) języka drugiego. Immersja i nauczanie dwujęzyczne. Kim jest osoba dwujęzyczna? – Charakterystyka dwujęzycznego umysłu. Wielojęzyczność i przyswajanie trzeciego języka – pojęcie transferu językowego. Czynniki afektywne w przyswajaniu języków obcych (motywacja, stres, bezradność intelektualna). Różnice indywidualne w przyswajaniu języków obcych. Rola czynników socjoekonomicznych w rozwoju językowym dzieci i dorosłych.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Psycholingwistyka	ECTS: 3
FG_WG08 FG_WK04 FG_UW04 FG_UU01 FG_KO01 FG_KR02	Wprowadzenie do psycholingwistyki: historia dziedziny i metody badań. Cechy języka homo sapiens a cechy systemów komunikacyjnych zwierząt. Psycholingwistyczne modele produkcji i percepcji mowy. Kluczowe paradygmaty badawcze w psycholingwistyce: zadania behawioralne, eyetracking, neuroobrazowanie. Badania psycholingwistyczne nad przetwarzanie gramatyki języka naturalnego. Architektura słownika umysłowego – kluczowe teorie psycholingwistyczne i najważniejsze badania. Przetwarzanie aspektów pragmatycznych języka: metafora i komunikacja niewerbalna. Teoria umysłu a przyswajanie i przetwarzanie języka. Teoria i badania nad dyskursem i kompetencją komunikacyjną. Przyswajanie języka pierwszego w dzieciństwie z perspektywy psycholingwistyki. Badania nad językami migowymi. Mózgowe podłoże mowy i języka: wstęp do neurolingwistyki. Wstęp do afazjologii i zaburzeń językowych.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Literatura niemieckiego obszaru językowego	ECTS: 6
FG_WG06 FG_WG11 FG_UW02 FG_UK01 FG_KK03 FG_KO01 FG_KR02	Zajęcia mają na celu przedstawienie podstawowych wiadomości z historii literatury niemieckiego obszaru językowego. Omówienie głównych epok historyczno-literackich, terminów i teorii z dziedziny literaturoznawstwa, trendów filozoficznych i artystycznych oraz najważniejszych autorów danej epoki, wpływu ich biografii i tła historycznego na powstałe dzieła. Na podstawie wybranych tekstów, ich fragmentów rozwijane są umiejętności krytycznej analizy utworów literackich. Kształtowanie umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy na podstawie zróżnicowanych źródeł, dostrzeganie różnorodności kulturowych i epokowych. Najstarsze pomniki piśmiennictwa średniowiecznego, reformacja, barok, oświecenie, okres burzy i naporu, klasyka weimarska, romantyzm, biedermeier, realizm poetycki, naturalizm, modernizm, ekspresjonizm, literatura niemiecka wobec faszyzmu, literatura NRD i RFN i innych krajów niemieckojęzycznych po 1945 roku. Nawiązania, motywy i tropy literatury niemieckojęzycznej we współczesnej pop-kulturze. Możliwości praktycznego wykorzystania wytworów literatury niemieckojęzycznej w różnych obszarach pracy zawodowej filologa.	
2.3. MODUŁ ROZSZERZAJĄCY: TRANSLATORYKA		
Kierunkowe efekty uczenia się	Teoria i techniki przekładu	ECTS: 5
FG_WG09 FG_WG10 FG_WG11 FG_WK04 FG_WK06 FG_UW05 FG_UK04 FG_UK05 FG_KK01 FG_KK03 FG_KR03	Pojęcia z zakresu teorii przekładu i jej podstawowe zadania. Prezentacja najważniejszych technik przekładu. Pojęcia i szkoły translatoologii: Translation Studies i tzw. „mapa Holmesa”, szkoła lipska: tłumaczenie jako operacja międzyjęzyczna, szkoła tzw. manipulistów i pojęcie manipulacji w tłumaczeniu, szkoła izraelsko-holenderska: Descriptive Translation Studies, hermeneutyczna koncepcja tłumaczenia. W odniesieniu do praktyki i techniki przekładu dokonana zostanie analiza procesu przekładu i omówione zasady pracy tłumacza zwłaszcza wymogi normatywne wobec przekładu w zależności od rodzaju tłumaczenia. Koncepcje ekwiwalencji i adekwatności. Praktyczny aspekt metod przekładu słownictwa bezekwiwalencyjnego a także większych jednostek tłumaczeniowych przy uwzględnieniu kontekstu przekładu (językowego i sytuacyjnego). Przekład jako akt komunikacji językowej. Ekwiwalencja dynamiczna, ekwiwalencja formalna. Znaki komunikacji niewerbalnej a przekład. Semantyka A. Wierzbickiej a teoria przekładu. Przekład a znaczenie referencyjne, pragmatyczne, emotywne, wewnątrzjęzykowe. Kognitywizm a teoria przekładu. Analiza kontrastywna a przekład. Rodzaj gramatyczny i płeć a przekład. Spójność i informatywność tekstu. Dosłowny przekład. Klasyfikacja błędów przekładowych. Tłumaczenie ustne konferencyjne i środowiskowe. Przekład tekstów prawnych i prawniczych. Przekład wspomagany komputerowo. Przekład audiowizualny. Nauczanie języków obcych a przekład. Retranslacja. Tłumaczenie tytułów dzieł. Norma europejska dotycząca usług tłumaczeniowych. Ustawa o prawie autorskim. Tłumaczenie uwierzytelnione. Organizacje zawodowe tłumaczy. Zawód tłumacza, zasady etyki pracy tłumacza oraz rodzaje odpowiedzialności, jaką tłumacz może ponosić za nierzetelne dokonanie przekładu. Narzędzia pomocy tłumacza począwszy od tradycyjnych słowników, a skończywszy na współczesnych elektronicznych bazach danych i programach tłumaczeniowych.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Tłumaczenia specjalistyczne	ECTS: 3

FG_WG09 FG_WG10 FG_WG11 FG_WK04 FG_WK06 FG_UW05 FG_UK04 FG_UK05 FG_KK01 FG_KK03 FG_KR03	Techniki, metody i narzędzia stosowane w specjalistycznych tłumaczeniach pisemnych i ustnych z języka polskiego lub angielskiego na niemiecki i odwrotnie. Warsztaty językowo-tłumaczeniowe: tłumaczenia konsekutywne (w tym liaison), symultaniczne i a vista w zakresie tłumaczeń ustnych oraz przekład pism o różnorodnej tematyce, zwłaszcza dokumentów prawnych i prawnych, sądowych oraz urzędowych w ramach tłumaczeń pisemnych. Zakres tematyki i wybór tekstów do tłumaczenia ustnego określony został na podstawie analizy najczęstszych zleceń kierowanych do tłumaczy konferencyjnych i kabinowych oraz sądowych i biznesowych. Ćwiczenia praktyczne z zakresu tłumaczenia maszynowego z zastosowaniem dostępnych w Internecie usług i aplikacji. Omówienie przebiegu egzaminu na tłumacza przysięgłego, wymagań formalnych związanych z tym egzaminem oraz literatury, która pozwoli się do niego właściwie przygotować, jak również ułatwi pracę po jego zdaniu. Analiza zasad przekładu. Analiza procesu tłumaczenia, w przypadku tłumaczenia konsekutywnego, przekładu z użyciem notatek oraz bez ich sporządzania. Symulacje rzeczywistych zdarzeń wymagających pracy tłumacza (wystąpień, dyskusji, paneli, konferencji, prezentacji i warsztatów). Przegląd zasad formalnoprawnych sporządzania tłumaczeń uwierzytelnionych. Specyfika i sposób przeprowadzania przekładu prawniczego i sądowego, w tym tłumaczeń pism procesowych, dokumentów notarialnych, handlowych, cywilnoprawnych, pism w sprawach karnych, itp.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Narzędzia technologiczne wspierające pracę tłumacza	ECTS: 3
FG_WG09 FG_WG10 FG_WG11 FG_WK04 FG_WK06 FG_UW05 FG_UK04 FG_UK05 FG_KK01 FG_KK03 FG_KR03	Posługiwanie się nowoczesnymi systemami i narzędziami CAT (Trados, OmegaT, memoQ, WordFast, SDLX, Across, Narzędzia CAT na MacBooku), programami pamięci tłumaczeń, narzędziami wspomagającymi przetwarzanie dokumentów. Samodzielne budowanie i wykorzystywanie własnych glosariuszy, słowników i list tłumaczeń, algorytmy przeszukiwania pamięci tłumaczeń. Metody wyszukiwania, analizowania, oceniania, selekcjonowania i integrowania informacji z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułowanie na tej podstawie krytycznych sądów. Oryginalne i innowacyjne projekty związane z wybraną sferą działalności. Systemy wspomaganie tłumaczeń. Potrzeby tłumacza ludzkiego. Słowniki i translatory- budowa i działanie. Zarządzanie terminologią i listami tłumaczeniowymi. Nowoczesne narzędzia wspomagające przetwarzanie dokumentów. Systemy tłumaczeń zbiorowych. Tłumaczenie wspomaganie komputerowo (CAT). Systemy i narzędzia CAT na rynku (Trados, OmegaT, memoQ, WordFast, SDLX, Across, Narzędzia CAT na MacBooku). Systemy pamięci tłumaczeniowej. Algorytmy przeszukiwania pamięci tłumaczeń.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Praktyka zawodowa – w zakresie translatoryki	ECTS: 28
FG_WG09 FG_WG10 FG_WG11 FG_WK04 FG_WK05 FG_WK06 FG_UW03 FG_UW05 FG_UO02 FG_UU01 FG_KO02 FG_KO03 FG_KR01 FG_KR02 FG_KR03	<p>Student wykonuje praktyczne działania zawodowe pozwalające mu na przećwiczenie zdobytych kompetencji w zakresie posługiwania się językiem obcym, a także wiedzy językoznawczej, literaturoznawczej lub kulturoznawczej. Podczas praktyki student powinien zapoznać się ze specyfiką placówki, w której odbywa praktykę, jej głównymi celami i zadaniami. Ponadto student powinien zapoznać się z zasadami bezpieczeństwa i higieny obowiązującymi w danej placówce. Student zapoznaje się także z zasadami prawnymi i etycznymi związanymi z wykonywaniem czynności zawodowych w danej placówce. Student powinien zapoznać się ze specyfiką zadań i obowiązków przynależnych do powierzonego mu stanowiska pracy. Powinien mieć możliwość zarówno obserwowania sposobu wykonywania czynności zawodowych realizowanych na danym stanowisku przez innego pracownika, jak również samodzielnie, pod nadzorem opiekuna praktyki, wykonać powierzone mu zadania i obowiązki. Zadania wykonywane przez studenta mogą obejmować niespecyficzne czynności, niezbędne do realizacji w danej placówce, jednakże powinny przede wszystkim obejmować działania specyficzne dla zawodu filologa.</p> <p>Oznacza to konieczność stworzenia studentowi możliwości wykorzystania przez niego jego kompetencji językowych i filologicznych, w tym m. in.:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Obserwacja procesów tłumaczenia pisemnego oraz samodzielne tłumaczenie pisemne. 2. Obserwacja procesów tłumaczenia ustnego oraz samodzielne tłumaczenie ustne (konsekutywne oraz symultaniczne). 3. Obserwacja procesu korekty językowej tłumaczonego tekstu oraz samodzielna korekta językowa tekstu. 4. Obserwacja procesu korzystania z technologii i oprogramowania wspierającego pracę tłumacza oraz samodzielne korzystanie z tych technologii. 5. Obserwacja i udział w procesie tworzenie tłumaczeń przysięgłych – w przypadku realizacji praktyki u tłumacza przysięgłego. 6. Obserwacja i udział w procesach komunikowania się z klientami i kontrahentami biura tłumaczeń. 7. Współuczestnictwo w procesie podziału zadań i obowiązków podczas realizacji zleconego tłumaczenia, planowanie i organizowanie prac związanych z tłumaczeniem. 8. Samodzielna realizacja zleconych tłumaczeń pisemnych zgodnie z wymogami osoby zlecającej tłumaczenie. 9. Aktywne uczestnictwo w tłumaczeniach ustnych (konsekutywnych oraz symultanicznych). 10. Uczestnictwo w kontroli jakości zleceń oraz realizacja korekt językowych tłumaczonego tekstu. 11. Branie udziału w procesie komunikacji z klientami oraz kontrahentami biura tłumaczeń. 12. Udział w procesie ewidencji dokumentów wewnętrznych, umów oraz ich archiwizacja <p>Praktyka powinna umożliwić studentowi zapoznanie się z praktyczną działalnością zawodową wykonywaną w zakresie translatoryki. Istotą tej praktyki jest powiązanie czynności zawodowych specyficznych dla wybranego obszaru z zaawansowanymi kompetencjami językowymi i/lub wiedzą filologiczną. W trakcie tej praktyki student powinien nauczyć się kreatywnego i spójnego łączenia różnych kompetencji zawodowych dla realizacji określonych zadań, które najczęściej wymagają interdyscyplinarności.</p>	

**2.3. MODUŁ ROZSZERZAJĄCY:
EDUKACJA JĘZYKOWA**

Kierunkowe efekty uczenia się	Psychologia edukacyjna i dydaktyka języków obcych	ECTS: 5
FG_WG09 FG_WG10 FG_WG11 FG_WK04 FG_WK06 FG_UW05 FG_UK04 FG_UK05 FG_KK01 FG_KK03 FG_KR03	Behawioralne podejście do procesów uczenia się: Teoria warunkowania klasycznego i sprawczego a edukacja. Procesy poznawcze w edukacji: modele przetwarzania informacji, optymalizacja uczenia się nowych informacji. Rola pamięci roboczej w edukacji i przyswajaniu języków: najważniejsze badania. Metawiedza o procesach poznawczych i teoria rozwiązywania problemów. Konstrukttywizmem rozwojowo-poznawczy i społeczno-kulturowy. Uczenie się kooperatywne i projektowanie zadań w duchu teorii konstruktywistycznych. Pojęcie motywacji do uczenia się i orientacji motywacyjnej. Lęk i bezradność intelektualna a procesy uczenia się i przetwarzania informacji. Różnice indywidualne ucznia: Inteligencja, pamięć robocza i styl poznawczy. Teoria Inteligencji Wielorakich w edukacji i psychologii poznawczej. Specjalne potrzeby edukacyjne uczniów: zaburzenia ze spektrum autyzmu i ADHD. Specjalne potrzeby edukacyjne uczniów: zaburzenia językowe. Diagnostyka i ocenianie w edukacji. Modele nauczania języków obcych a psychologia edukacji. Poznawcze i afektywne aspekty programów zintegrowanego nauczania przedmiotowo-językowego.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Aspekty prawne, organizacyjne i metodyczne działalności szkół językowych	ECTS: 3
FG_WG09 FG_WG10 FG_WG11 FG_WK04 FG_WK06 FG_UW05 FG_UK04 FG_UK05 FG_KK01 FG_KK03 FG_KR03	Specyfika nauczanie języków obcych w sektorze niepublicznym. Szkoła językowa wczoraj i dziś: między tradycją a nowoczesnością. Analiza rynku w sektorze szkół językowych. Formy prawne i podstawy prawne funkcjonowania szkoły językowej. Szkoły językowe zorganizowane w sieci. Wizja programowa szkoły językowej. Analiza SWAT i biznesplan szkoły językowej. Aspekty księgowo, podatkowe i finansowe funkcjonowania szkoły językowej. Metody oceny zapotrzebowania na naukę języków obcych w otoczeniu szkoły językowej. Opracowywanie oferty szkoły językowej. Wybór języków nauczanych w szkole językowej. Marka, logo, nazwa szkoły językowej. Strategia marketingowa i PR szkoły językowej. Zatrudnianie nauczycieli do szkoły językowej, różne formy kontraktów, polityka płacowa. Weryfikacja kompetencji nauczycieli w szkole językowej. Formy weryfikowania jakości pracy nauczycieli i efektywności nauczania. Informacja zwrotna, szkolenia dla nauczycieli, formy motywowania nauczycieli oraz budowania atmosfery w zespole pracowników szkoły językowej. Pozyskiwanie uczniów do szkoły językowej. Różne źródła finansowania nauki w szkole językowej. Pozyskiwanie środków unijnych dla szkoły językowej na edukację językową. Łączenie działalności w zakresie edukacji językowej z innymi formami edukacji. Wyposażenie i infrastruktura szkoły językowej. Specyfika funkcjonowania szkoły językowej w zależności od odbiorców jej usług (dzieci, młodzież, dorośli, osoby starsze). Kryteria oceny jakości szkoły językowej z perspektywy odbiorców jej usług. Edukacja kulturowa w szkole językowej. Przegląd wybranych metodyk nauczania w szkołach językowych. Nauczanie zdalne a szkoła językowa. Wykorzystanie nowoczesnych technologii w szkole językowej. Przykłady funkcjonowania wybranych szkół językowych w Polsce i na świecie.	
Kierunkowe efekty uczenia się	E-learning i nauczanie zdalne: nowoczesne technologie w edukacji językowej	ECTS: 3
FG_WG09 FG_WG10 FG_WG11 FG_WK04 FG_WK06 FG_UW05 FG_UK04 FG_UK05 FG_KK01 FG_KK03 FG_KR03	Definicja informacji w sensie sygnałowym. Przykłady wyliczenia ilości informacji. Zagadnienia kompresji (kodowanie Hoffmana, kodowanie arytmetyczne). Prawo Zipfa dotyczące występującego w języku naturalnym związku pomiędzy częstością pojawiania się słowa a jego rangą. Prawa pochodne (np. prawo Benforda). Określenie czym jest e-learning: zastosowanie, rozwój, zagrożenia, metodologia, platformy e-learningowe, taksonomia Blooma (wiedza, zrozumienie, zastosowanie, analiza, synteza, ocena). Rozkład Luhna, jego znaczenie dla automatycznej analizy tekstu. Pojęcie paradygmatu. Zasady tworzenia interfejsu użytkownika. Konstrukcja eseju (w tym eseju naukowego). Przegląd najpopularniejszych platform e-learningowych. Platformy e-learningowe a nauczanie i uczenie się języków obcych. E-learning i nauczanie zdalne w dobie kryzysu pandemicznego. Dalsze perspektywy rozwoju e-learningu, szanse i zagrożenia.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Praktyka zawodowa – w zakresie edukacji językowej	ECTS: 28
FG_WG09 FG_WG10 FG_WG11 FG_WK04 FG_WK05 FG_WK06 FG_UW03 FG_UW05 FG_UO02 FG_UU01 FG_KO02 FG_KO03 FG_KR01 FG_KR02	Student wykonuje praktyczne działania zawodowe pozwalające mu na przećwiczenie zdobytych kompetencji w zakresie posługiwania się językiem obcym, a także wiedzy językoznawczej, literaturoznawczej lub kulturoznawczej. Podczas praktyki student powinien zapoznać się ze specyfiką placówki, w której odbywa praktykę, jej głównymi celami i zadaniami. Ponadto student powinien zapoznać się z zasadami bezpieczeństwa i higieny obowiązującymi w danej placówce. Student zapoznaje się także z zasadami prawnymi i etycznymi związanymi z wykonywaniem czynności zawodowych w danej placówce. Student powinien zapoznać się ze specyfiką zadań i obowiązków przynależnych do powierzonych mu stanowiska pracy. Powinien mieć możliwość zarówno obserwowania sposobu wykonywania czynności zawodowych realizowanych na danym stanowisku przez innego pracownika, jak również samodzielnie, pod nadzorem opiekuna praktyk, wykonać powierzone mu zadania i obowiązki. Zadania wykonywane przez studenta mogą obejmować niespecyficzne czynności, niezbędne do realizacji w danej placówce, jednakże powinny przede wszystkim obejmować działania specyficzne dla zawodu filologa. Oznacza to konieczność stworzenia studentowi możliwości wykorzystania przez niego jego kompetencji językowych i filologicznych, w tym m. in.: 1. Opracowywanie materiałów dla uczniów zajęć języka niemieckiego pod kontrolą lektora. W tym m. in.	

FG_KR03	<p>wyszukiwanie i analiza materiałów dydaktycznych (tekstowych oraz audiowizualnych) pod kątem dopasowania do poziomu i wieku ucznia; przygotowanie zadań tekstowych dla uczniów; rozplanowywanie treści zgodnie z czasem nauczania.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Przygotowywanie dziennika ucznia oraz bieżące rejestrowanie jego postępów w nauce. 3. Udział w opracowywaniu i samodzielne opracowywanie materiałów językowych, literaturowych lub kulturowych (np. podręczniki, prezentacje multimedialne, wystąpienia publiczne, prezentacje konferencyjne, multimedialne prezentacje tematyczne, materiały audio/video, strony internetowe, blogi, wideokonferencje itp.) wymagających wykorzystania kompetencji językowych i/lub wiedzy filologicznej. 4. Obserwacja procesu nauczania języka niemieckiego i nauczanie tego języka w grupach o różnym poziomie zaawansowania oraz w różnych grupach wiekowych. 5. Inne działania związane specyficznie z aktywnym posługiwaniem się językiem niemieckim (lub dodatkowym językiem obcym) w szkole językowej lub innej placówce nauczającej języka niemieckiego, komunikacją w języku niemieckim i praktycznym wykorzystaniem wiedzy i kompetencji filologicznych. 6. Organizacja dodatkowych aktywności dydaktycznych mających na celu popularyzację nauki języka niemieckiego oraz wiedzy o kulturze niemieckiej 7. Opracowywanie planów poszczególnych zajęć dopasowanych do poziomu zaawansowania grupy, w oparciu o własnoręcznie stworzone zadania oraz materiały podręcznikowe. 8. Indywidualne prowadzenia zajęć języka niemieckiego dla uczniów o zróżnicowanym poziomie językowym oraz prowadzenie systematycznej oceny postępów pracy. 9. Tworzenie indywidualnych planów rozwoju dla poszczególnych uczniów uwzględniających ich słabe i mocne strony, rozplanowywanie zadań domowych mających na celu podniesienie ich kwalifikacji językowych 10. Przygotowywanie uczniów do egzaminów certyfikujących na określonym poziomie kształcenia. 11. Weryfikacja i ocena prac domowych oraz testów służących do weryfikacji poziomu językowego uczniów. 12. Przeprowadzanie dodatkowych aktywności dla uczniów, których celem jest popularyzowanie zagadnień kulturoznawczych z zakresu niemieckiego obszaru językowego. <p>Praktyka powinna umożliwić studentowi zapoznanie się z praktyczną działalnością zawodową wykonywaną w zakresie edukacji językowej. Istotą tej praktyki jest powiązanie czynności zawodowych specyficznych dla wybranego obszaru z zaawansowanymi kompetencjami językowymi i/lub wiedzą filologiczną. W trakcie tej praktyki student powinien nauczyć się kreatywnego i spójnego łączenia różnych kompetencji zawodowych dla realizacji określonych zadań, które najczęściej wymagają interdyscyplinarności.</p>
---------	---

3. KSZTAŁCENIE KONTEKSTOWE

Kierunkowe efekty uczenia się	Warsztat pracy filologa: nowoczesne rozwiązania technologiczne i perspektywy zawodowe	ECTS: 4
FG_WG09 FG_WK03 FG_UO01 FG_UU01 FG_KO03 FG_KR03	<p>Ścieżki rozwoju zawodowego filologa (główne kierunki rozwoju zawodowego, etapy kształcenia, analiza rynku pracy, samodzielne rozwijanie umiejętności i uaktualnianie wiedzy). Praca filologa a prawa autorskie. Obsługa narzędzi wyszukiwania treści naukowych (Google Scholar, JSTOR, EBSCO). Wyszukiwanie treści (terminy, notatki prasowe, informacje, poprawne użycie wyszukiwarek). Rozstrzyganie dylematów językowych i stylistycznych (Proz, Ngram Viewer). Metody jakościowe: zastosowanie w dziedzinach humanistycznych i społecznych (<i>content analysis</i>, <i>grupy fokusowe</i>). Praca filologa a wyzwania związane z rozwojem technologii (<i>machine translation</i>). Obsługa oprogramowania wykorzystywanego w pracy filologa: pakiety biurowe, CAT (<i>computer-assisted translation</i>), oprogramowanie do obróbki audiowizualnej. Praktyczne umiejętności posługiwania się systemami CAT, programami pamięci tłumaczeń, narzędziami wspomagającymi przetwarzanie dokumentów. Oprogramowanie wspierające specjalistyczne kompetencje językowe. Oprogramowanie do analizy mowy i wymowy. Oprogramowanie Audacity. Oprogramowanie wspierające tworzenie fiszek Ankiweb.net. Oprogramowanie wspierające tworzenie dokumentów, bibliografii: LaTeX, Zotero, Mendeley. Oprogramowanie używane do nauki translatoryki: OmegaT. Słowniki on-line: Freelang. Korpusy językowe.</p>	
Kierunkowe efekty uczenia się	Przedsiębiorczość	ECTS: 2
FG_WG09 FG_WK03 FG_WK06 FG_UO01 FG_UU01 FG_KO02 FG_KO03 FG_KR03	<p>Pojęcie i istota przedsiębiorczości. Wielowymiarowość zjawiska przedsiębiorczości. Przedsiębiorczość w ujęciu normatywnym, funkcjonalnym i opisowym. Przedsiębiorczość jako zespół cech człowieka. Przedsiębiorca i przedsiębiorstwo. Koncepcje przedsiębiorcy w teorii organizacji i zarządzania. Funkcje przedsiębiorcy. Uwarunkowania rozwoju przedsiębiorczości, egzo- i endogeniczne. Motywy uruchamiania nowych przedsięwzięć, przedsiębiorczy styl prowadzenia działalności. Małe i średnie firmy. Cykl życia przedsiębiorstwa, ewolucja małej firmy. Przejawy przedsiębiorczych zachowań. Prezentacja działań przedsiębiorczych. Instytucje wspierające przedsiębiorczość. Instytucje finansujące przedsiębiorczość. Stan sektora MSP w Polsce. Planowanie wstępnej koncepcji biznesu. Proces rejestracji działalności gospodarczej i wykorzystanie systemu CEiDG przez przedsiębiorców. Prowadzenie działalności gospodarczej. Wprowadzanie zmian w firmie. Ewaluacja projektów Canvas w ramach pracy zespołowej. Działalność przedsiębiorcza w obszarach kultury. Działalność przedsiębiorcza w pracy zawodowej filologa. Innowacyjność przedsiębiorcza w obszarach działalności zawodowej filologa.</p>	

Kierunkowe efekty uczenia się	Zarządzanie projektami	ECTS: 2
FG_WG09 FG_WK03 FG_WK06 FG_UW06 FG_UO01 FG_UU01 FG_KO02 FG_KO03 FG_KR03	Projekt jako nowoczesna metoda pracy we współczesnym świecie. Podstawowe pojęcia z zakresu projektów i zarządzania nimi. Rodzaje i typy projektów. Rodzaje metod zarządzania projektami. Etapy projektowania. Wydajność w zakresie realizacji projektu. Narzędzia realizacji i zarządzania projektem w poszczególnych jego fazach. Wprowadzenie do metodyki prowadzenia projektów – główne pojęcia i założenia. Metody pracy nad projektem. Formułowanie koncepcji projektu. Cele w projekcie. Rodzaje projektów i ich charakterystyka. Cykl życia projektu. Fazy i etapy pracy nad poszczególnymi zadaniami w projekcie. Dokumentacja przebiegu projektu. Rezultaty projektu i sposoby ich prezentacji. Ewaluacja przebiegu projektu i osiągniętych rezultatów. Analiza przykładowych projektów o tematyce humanistycznej i społecznej. Przykłady zastosowań metody projektowej w pracy filologa.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ochrona własności intelektualnej i społeczna odpowiedzialność biznesu	ECTS: 2
FG_WG09 FG_WK05 FG_WK03 FG_WK06 FG_UW06 FG_UO01 FG_UU01 FG_KO03 FG_KR03	Pojęcie dóbr niematerialnych. Rodzaje dóbr niematerialnych. Dobra osobiste i koncepcyjne. Przedmiot ochrony prawa autorskiego. Podmiot prawa autorskiego. Dualistyczny model treści prawa autorskiego. Autorskie prawa osobiste. Autorskie prawa majątkowe. Prawa autorskie a Internet. Ochrona prawa autorskich. Ochrona praw pokrewnych. Umowy z zakresu prawa autorskiego. Prawo własności przemysłowej i ochrona patentowa. Znaczenie ochrony własności intelektualnej i przemysłowej w pracy zawodowej filologa. Założenia społecznej odpowiedzialności biznesu (CSR). Rozwój idei CSR. Obszary społecznej odpowiedzialności biznesu. CSR a koncepcja zrównoważonego rozwoju. Normy i standardy CSR. Narzędzia CSR. CSR a Internet. Badanie, raportowanie i ocena CSR. Obszary odpowiedzialności społecznej w działaniach zawodowych filologa. Znaczenie CSR w wolnej działalności zawodowej (freelancing). Pozyskiwanie informacji i korzystanie z wiedzy ekspertów w zakresie ochrony własności intelektualnej.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Metodyka przygotowania projektu	ECTS: 2
FG_WG11 FG_WK05 FG_UW06 FG_UK05 FG_UO01 FG_KO01 FG_KO02 FG_KR03	Projekt - istota, cele, fazy realizacji. Źródła możliwe do wykorzystania przy planowaniu i realizacji projektu. Sposoby dokumentowania wykorzystanych źródeł z poszanowaniem praw własności intelektualnej. Sposoby dokumentowania wykorzystanych źródeł z poszanowaniem praw własności intelektualnej. Identyfikacja obszarów problemowych z zakresu filologii lub szeroko rozumianej problematyki międzykulturowej i humanistycznej lub interdyscyplinarnej mogących stanowić przedmiot projektu społecznego. Ustalanie tematu i celów projektu, grupy docelowej oraz przewidywanych skutków projektu. Ustalanie działań projektowych, ich harmonogramu, budżetu oraz ewentualnych źródeł finansowania. Szczegółowa koncepcja projektu - zasady opracowania. Źródła wiedzy o różnej wartości i wiarygodności naukowej. Przeszukiwanie baz danych. Zasady ochrony własności intelektualnej, rodzaje systemów cytowań i prawidłowa dokumentacja wykorzystanych źródeł. Identyfikacja ryzyk związanych z realizacją projektu oraz sposobów ich minimalizacji. Szczegółowe zaplanowanie poszczególnych działań projektowych. Sposoby dokumentowania działań projektowych Metody ewaluacji działań projektowych oraz całości projektu. Zasady modyfikacji założeń i działań projektowych w przypadku wystąpienia okoliczności uniemożliwiających ich realizację.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Projekt społeczny	ECTS: 8
FG_WG11 FG_WK05 FG_UW06 FG_UK05 FG_UO01 FG_KO01 FG_KO02 FG_KR03	Celem przedmiotu jest praktyczne przygotowanie studenta do wykonywania wolnego zawodu i pracy metodą projektową. Student nabywa umiejętności samodzielnego zaplanowania, przeprowadzenia i ewaluacji działania projektowego zgodnego z zainteresowaniami studenta, które będzie miało charakter prospołeczny. Stymulowanie w studencie pomysłowości, kreatywności, innowacyjności i samodzielnności. Techniki, narzędzia i etapy przygotowania projektu. Omówienie merytoryczne indywidualnych projektów studentów. Raport z realizacji działań projektowych. Raport końcowy z realizacji projektu - zasady, wymagania, sposób przygotowania, zakres treści. Prezentacja przebiegu i wyników projektu - jako przykład wystąpienia publicznego. Zasady wystąpień publicznych. Prezentacja multimedialna - jako narzędzie pomocnicze w wystąpieniu publicznym. Zasady prawidłowego przygotowania prezentacji multimedialnych. Cechy dobrych prezentacji i najczęstsze błędy w prezentacjach multimedialnych. Analiza przykładowych prezentacji. Omówienie merytoryczne indywidualnych projektów studentów. Omówienie merytoryczne raportów końcowych indywidualnych projektów studentów. Omówienie merytoryczne prezentacji multimedialnych poszczególnych studentów. Ćwiczenia w ustnym omawianiu swojego projektu z jednoczesnym wykorzystaniem prezentacji multimedialnej - na forum grupy.	

Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia

Szczegółowe metody i kryteria weryfikacji efektów uczenia się w czasie studiów są określone w sylabusie danego przedmiotu, a prowadzący zajęcia jest zobowiązany do ich przedstawienia studentom na pierwszych zajęciach. Co do zasady, weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się odbywa się w etapach semestralnych.

W uczelni obowiązuje zasada, iż weryfikacja efektów uczenia się na zajęciach prowadzonych w formie wykładów jest dokonywana w drodze egzaminu końcowego na ocenę (w czasie sesji egzaminacyjnej), a pozostałe formy zajęć (konwersatoria, ćwiczenia, warsztaty, lektoraty, laboratoria) pozwalają zarówno na bieżącą weryfikację efektów uczenia się w trakcie trwania semestru, jak też na koniec semestru i kończą się wystawieniem zaliczenia na ocenę. W przypadku studentów z niepełnosprawnościami, w zależności od ich indywidualnych potrzeb, są ustalane alternatywne metody weryfikacji efektów uczenia się, które uwzględniają indywidualne potrzeby tych osób, np. wersja ustna egzaminów dla osób niewidzących lub arkusze egzaminacyjne przygotowane w języku Braille'a.

Podstawową zasadą stosowaną przy weryfikacji osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się jest dostosowanie metod weryfikacji do:

- 1) kategorii weryfikowanych efektów – efekty z zakresy wiedzy weryfikowane są najczęściej poprzez pisemne egzaminy, pisemne kolokwia lub przygotowywane prace pisemne; efekty z kategorii umiejętności weryfikowane są poprzez metody pozwalające na ocenę sposobu wykonania określonych czynności praktycznych lub zadań przez studenta (np. wykonywanie czynności podczas zajęć laboratoryjnych, rozwiązywanie zadań pisemnych lub manualnych; opracowywanie i analiza studiów przypadków, itp.); efekty z zakresu kompetencji społecznych weryfikowane są najczęściej poprzez obserwację wypowiedzi studenta w trakcie zajęć, podczas dyskusji, debaty, wypowiedzi pisemne poruszające zagadnienia o charakterze problemowym, egzaminy pisemne w części zawierające otwarte pytania problemowe.
- 2) specyfiki przedmiotowych efektów uczenia się określonych w sylabusie przedmiotu – z uwagi na duże zróżnicowanie efektów w zależności od specyfiki danego przedmiotu, metody weryfikacji muszą adekwatnie ujmować tę specyfikę. Np. na zajęciach z PNJN (gramatyka praktyczna) metody weryfikacji obejmują zadania testowe, otwarte i półotwarte pozwalające na zweryfikowanie poprawności stosowania reguł gramatycznych; na zajęciach z PNJN (leksyka i czytanie) – zadania badające z rozumienie tekstów słuchanych np. z filmów, wypowiedzi zarejestrowanych w naturalnych warunkach, itd., na zajęciach laboratoryjnych – zadania wymagające prawidłowego wykorzystania oprogramowania służącego do tłumaczeń, przeszukiwania słowników on-line itp.
- 3) współczesnych uwarunkowań społecznych i technologicznych, tak aby metody weryfikacji efektów uczenia się motywowały studentów do uczenia się uwzględniającego wykorzystanie nowoczesnych technologii oraz trenowania szeroko rozumianych umiejętności komunikacyjnych, w tym, wykorzystujących różne formy mediów.

Egzaminy mogą mieć zróżnicowaną formę (pisemną lub ustną), przy czym dominująca jest forma pisemna, pozwalająca na osiągnięcie jak największej obiektywności oceniania. Egzaminy pisemne przyjmują następujące formy:

- testy jednokrotnego lub wielokrotnego wyboru,
- pytania typu prawda-fałsz,
- pytania otwarte nakierowane na podanie definicji pojęć,
- pytania otwarte pozwalające na ocenę umiejętności analizy i syntezy wiedzy nabytej przez studenta,
- pytania otwarte opisowe nakierowane na zagadnienia problemowe – pozwalające na ocenę głębokości rozumienia oraz kompetencji związanych z samodzielną krytyczną oceną wiedzy i ujmowaniem wiedzy w szerszym kontekście społeczno-gospodarczym,
- pytania otwarte opisowe nakierowane na przykłady praktycznego wykorzystania lub zastosowania wiedzy,
- zadania – wymagające rozwiązanie określonego problemu o charakterze teoretycznym lub praktycznym.

- dłuższej wypowiedzi pisemnej (np. esej).

Zaliczenie ćwiczeń, konwersatoriów, laboratoriów, lektoratów i warsztatów jest oparte na ocenie okresowych osiągnięć studentów, głównie na podstawie wyników:

- kolokwii (pisemnych lub ustnych sprawdzianów śródsemestralnych lub końcowych),
- przygotowanych prac pisemnych na zadany lub wybrany przez studenta temat,
- referatów, esejów lub prezentacji (opracowywanych indywidualnie, w parach lub w zespole),
- innych zleconych prac domowych (rozwiązanie zadań, opracowywanie studiów przypadku, ćwiczeń fonetycznych itp.),
- wykonywania zadań w ramach pracy własnej,
- aktywnego udziału w zajęciach i dyskusji / debacie w trakcie ich trwania, prowadzonej także na podstawie zaleconej do przeczytania literatury przedmiotu lub na podstawie materiału przygotowanego przez prowadzących zajęcia lub studentów,
- wykonania w trakcie zajęć określonych czynności (np. transkrypcji tekstu, tłumaczenia ustnego lub pisemnego) lub rozwiązania określonych zadań (np. gramatycznych), przygotowania argumentów do dyskusji/debaty,
- aktywnego uczestnictwa w zajęciach warsztatowych o charakterze treningu umiejętności lub kompetencji,
- wykonania zadań o charakterze komunikacyjnym, wypowiedzi ustnej, tłumaczeniowym, interakcji werbalnej.

W przypadku lektoratu dodatkowego języka obcego, zaliczenie zajęć w poszczególnych semestrach jest zaliczeniem na ocenę, natomiast po 6. semestrze całość zajęć kończy się egzaminem na ocenę. Etapowa weryfikacja efektów uczenia się osiągniętych po każdym semestrze lektoratu dokonywana jest poprzez kolokwia śródsemestralne, semestralne oraz aktywność podczas zajęć zgodnie z opisem w sylabusie.

Metodą weryfikacji efektów uczenia się uzyskanych z całości cyklu kształcenia na poziomie studiów jest egzamin dyplomowy. Przy weryfikacji efektów uczenia się przyjmuje się założenie, że uzyskanie pozytywnej oceny z egzaminu lub zaliczenia kończącego przedmiot oraz egzaminu dyplomowego potwierdza osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się ustalonych dla elementów procesu uczenia się. Poziom uzyskania efektów uczenia się wynika z wystawionej oceny.

Regulamin studiów określa skalę stosowanych ocen w ramach procesu weryfikacji efektów uczenia się, a Zarządzenie Rektora określa wewnętrzny system oceniania, będący zbiorem zasad dotyczących oceniania studentów w zakresie opanowania przez nich efektów uczenia się oraz kryteria ogólne wystawienia danej oceny z przedmiotu (por. Tabela). W Regulaminie studiów przewidziane są także zaliczenia na: zaliczony/niezaliczony (odpowiednio: zal/nzal). Dotyczy to głównie zajęć niewymagających weryfikacji efektów uczenia się na ocenę (np. zajęcia sportowo-rekreacyjne, BHP).

Kryteria ocen w procesie weryfikacji efektów uczenia się

Ocena	Opis wymagań	Wymagany procent osiągniętych efektów uczenia się dla przedmiotu
celujący (6,0)	Student osiągnął efekty uczenia ilościowo lub jakościowo wykraczające poza zakres przewidziany programem kształcenia dla przedmiotu, w szczególności: posiada wiedzę znacznie przekraczającą zakres określony programem kształcenia dla przedmiotu, samodzielnie określa i rozwiązuje problemy teoretyczne i praktyczne, potrafi wykorzystać wiedzę w nowych sytuacjach problemowych, poprawnie i swobodnie posługuje się terminologią naukową oraz zawodową.	> 90% oraz dodatkowe osiągnięcia wykraczające ilościowo lub jakościowo poza te przewidziane na ocenę bardzo dobrą
bardzo dobry (5,0)	Student opanował pełen zakres wiedzy i umiejętności określony w programie kształcenia dla przedmiotu, samodzielnie rozwiązuje problemy teoretyczne i praktyczne, potrafi wykorzystać wiedzę w nowych sytuacjach problemowych, poprawnie posługuje się terminologią naukową oraz zawodową.	min. 90%
dobry plus (4,5)	Student osiągnął efekty uczenia się powyżej wymagań dla oceny dobrej, ale niewystarczające dla oceny bardzo dobrej.	min. 85%
dobry (4,0)	Student opanował większość wiadomości i umiejętności określonych programem kształcenia dla przedmiotu, rozwiązuje typowe zadania teoretyczne i praktyczne, ujmuje w terminach naukowych i zawodowych podstawowe pojęcia i prawa.	min. 70%
dostateczny plus (3,5)	Student osiągnął efekty uczenia się powyżej wymagań dla oceny dostatecznej, ale niewystarczające dla oceny dobrej.	min. 65%
dostateczny (3,0)	Student opanował podstawowe wiadomości i umiejętności określone programem kształcenia dla przedmiotu, rozwiązuje typowe zadania teoretyczne i praktyczne o średnim stopniu trudności, popełnia niewielkie błędy terminologiczne, a wiadomości przekazuje językiem zbliżonym do potocznego.	min. 50%
niedostateczny (2,0)	Student nie opanował niezbędnego minimum podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem kształcenia dla przedmiotu, nie potrafi rozwiązać zadań o niewielkim stopniu trudności, popełnia rażące błędy terminologiczne, a styl jego wypowiedzi jest nieporadny.	mniej niż 50%

Ocena osiągnięcia efektów uczenia się przeprowadzana jest w następujących etapach:

- w trakcie realizacji efektów uczenia się w ramach danego przedmiotu/modułu oraz po jej zakończeniu poprzez weryfikację efektów uczenia się dokonaną dla każdego studenta przez prowadzącego zajęcia/egzaminatora;
- po zrealizowaniu programu danego przedmiotu/modułu poprzez weryfikację efektów uczenia się dokonaną przez prowadzącego zajęcia/koordynatora przedmiotu/modułu;
- po zakończeniu każdego semestru poprzez weryfikację efektów uczenia się uzyskanych przez studentów kierunku;
- na egzaminie dyplomowym poprzez weryfikację efektów uczenia się dokonaną dla każdego studenta przez egzaminatorów biorących udział w egzaminie dyplomowym;
- na bieżąco poprzez ocenę realizacji efektów uczenia się dokonaną przez hospitujących zajęcia;
- po zakończeniu każdego cyklu kształcenia poprzez weryfikację efektów uczenia się według mierników ilościowych oraz w drodze monitorowania losów absolwentów i oceny ich funkcjonowania na rynku pracy.

Zasady i forma odbywania praktyk zawodowych

Ogólne zasady organizacji praktyk zawodowych, wzory niezbędnych dokumentów, zadania opiekunów praktyk oraz tryb zaliczania praktyk określa uczelniany *Regulamin Praktyk Zawodowych*. W *Regulaminie* praktyk zapisano m.in., iż Uczelnia zapewnia miejsca praktyk dla studentów i zawiera w tej sprawie porozumienie z praktykodawcą lub zatwierdza miejsca odbywania praktyk, w przypadku samodzielnego ich wskazania przez studenta, poprzez wystawienie skierowania na praktyki. Poza tym, student może zrealizować praktykę na podstawie wykonywanej pracy zawodowej (o ile umożliwi ona osiągnięcie efektów uczenia się przewidzianych dla praktyk), w ramach programu ERASMUS+, działalności studenckiego koła naukowego, w AEH w Warszawie oraz w ramach wolontariatu. Obowiązkowym sposobem dokumentacji przebiegu praktyki i realizowanych w jej trakcie zadań jest prowadzony przez studenta „Dzienniczek praktyk”.

Szczegółowe zasady realizacji praktyk na kierunku *Filologia germańska*, w tym: cel praktyk, efekty uczenia się, treści programowe, umiejscowienie praktyk w planie studiów, wymiar praktyk, metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zakładanych dla praktyk, sposób dokumentowania przebiegu praktyk i realizowanych w ich trakcie zadań, kryteria, które muszą spełniać placówki, gdzie odbywają się praktyki, reguły zatwierdzania miejsca praktyki samodzielnie wybranego przez studenta oraz warunki kwalifikowania studenta na praktyki określa *Program praktyk zawodowych na kierunku filologia germańska*.

Praktyki zawodowe realizowane przez studentów filologii germańskiej mają umożliwić im zweryfikowanie dotychczas nabytej wiedzy teoretycznej oraz nabycie praktycznych umiejętności wykorzystania tej wiedzy w pracy filologa. Mają także na celu wykształcenie w studencie umiejętności pracy w grupie, poczucia etyki zawodowej oraz znaczenia realizowania praktycznych czynności zawodowych.

Praktyki na kierunku *Filologia germańska* (studia I stopnia o profilu praktycznym) mają charakter zajęć obowiązkowych i planowane są do realizacji:

- na piątym semestrze (3. rok studiów) – w wymiarze 360 godz. (Praktyka I),
- na szóstym semestrze (3. rok studiów) – w wymiarze 360 godz. (Praktyka II)

Łączny wymiar praktyk wynosi 720 godzin realizowanych w okresie 6 miesięcy. Student uzyskuje 28 punktów ECTS za zrealizowane praktyki zawodowe.

Praktyka zawodowa jest realizowana zgodnie z wybranym przez studenta modułem rozszerzającym (tj. edukacja językowa lub translatoryka). W ramach praktyk zawodowych student realizuje treści programowe wskazane w Programie praktyk właściwe dla wybranego przez niego modułu rozszerzającego.

Student może odbywać praktyki w następujących jednostkach, w których będzie miał możliwość wykorzystania swojej wiedzy filologicznej i kompetencji językowych. W szczególności mogą to być:

- placówki edukacyjne, w których prowadzi się nauczanie języków obcych, w tym języka niemieckiego;
- placówki i instytucje oświatowe prowadzące kształcenie w języku niemieckim;
- przedsiębiorstwa z branży turystycznej, agencje i biura turystyczne lub pokrewne (np. handlu zagranicznego, transportu międzynarodowego i spedycji) – wymagające komunikacji lub innych działań z wykorzystaniem języka niemieckiego lub wiedzy o krajach niemieckiego obszaru językowego;
- firmy i przedsiębiorstwa działające w różnych branżach gospodarki, w których zatrudnia się specjalistów filologów germańskich (lub innych filologów) do wykonywania zadań związanych z komunikacją w środowisku międzykulturowym, tłumaczeniami ustnymi i pisemnymi, sporządzaniem tekstów, prezentacji, dokumentów w języku niemieckim, prowadzeniem szkoleń, obsługi klientów lub kontrahentów w języku niemieckim, kontaktami międzynarodowymi itp.;
- biura i agencje tłumaczeń;
- centra kultury, zwłaszcza międzynarodowe lub zagraniczne, powiązane tematycznie z kulturą i językiem niemieckim;
- urzędy i instytucje publiczne, w których wykorzystuje się język niemiecki lub naucza tego języka (np. w formie szkoleń) lub wiedzę o krajach niemieckiego obszaru językowego;

- firmy i organizacje pozarządowe zajmujące się problematyką wielokulturowości, integracji, cudzoziemców, przeciwdziałaniem wykluczeniu z przyczyn etnicznych, rasowych, w szczególności zatrudniające tłumaczy języka niemieckiego lub w których charakter pracy wymaga posługiwania się językiem niemieckim;
- wydawnictwa, domy książki, w których zatrudnia się filologów germańskich;
- instytucje i firmy z rynku mediów i przekazu społecznego - w szczególności zajmujące się problematyką zagraniczną dotyczącą krajów niemieckiego obszaru językowego lub wymagające komunikowania się w języku niemieckim;
- placówki dyplomatyczne, konsulaty – związane z niemieckim obszarem językowym;

Treści programowe realizowane podczas praktyki zawodowej odzwierciedlają specyfikę zadań powierzanych filologowi języka niemieckiego w danej placówce. Podczas odbywania praktyki student nabywa wiedzę, umiejętności i kompetencje w następującym zakresie tematycznym: charakterystyka miejsca odbywania praktyki, charakterystyka najważniejszych działów funkcjonujących w danej jednostce, poznanie zasad przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy. W zależności od charakteru jednostki, student uczy się pracować w specyficznych warunkach miejsca pracy – powinien zostać zapoznany z zasadami obowiązującymi go podczas wykonywania zadań zawodowych, zasadami profesjonalnego kontaktu z odbiorcami usług danej placówki i współpracownikami. W zależności od wybranego modułu specjalnościowego (tj. edukacja językowa, translatoryka) student powinien poznać specyficzne metody i narzędzia pracy (np. oprogramowanie do tłumaczeń, słowniki, dzienniki elektroniczne) i nauczyć się ich poprawnego stosowania.

Miejscem praktyk może być placówka dająca możliwość odbywania praktyki pod opieką/nadzorem zatrudnionego w tym miejscu pracy filologa lub – pomocniczo - innego specjalisty realizującego zadania zawodowe określone *Programie praktyk* w części dotyczącej szczegółowych treści kształcenia. Typ umowy zatrudnienia opiekuna zakładowego w danej placówce nie jest istotny (może to być umowa o pracę, umowa zlecenia itp.), ważne jest natomiast, by wymiar jego zatrudnienia umożliwiał sprawowanie bieżącej opieki nad studentem, obserwację jego pracy i weryfikację osiągnięcia zakładanych dla praktyki efektów uczenia się. Placówki, w których odbywają się praktyki muszą posiadać odpowiednią infrastrukturę i wyposażenie umożliwiające realizację zadań wskazanych w *Programie praktyk*. Placówka musi spełniać ogólne zasady bezpieczeństwa i higieny pracy.